

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929

ΑΡΙΘ. 39-40

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ'

Ἐπιμνημόσυνος Λόγος

•Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
κατασκηνώσει ἐν αὐλαῖς σου».

(Ψαλμ. 64,4)

Κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας, Παναγιώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι ἐν ΧϞ ἀδελφοὶ καὶ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, σεμνὴ καὶ ἀπεριγράπτως κατανυκτικὴ ἱεροτελεστία τελεῖται ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ ἱερὸν σκῆνωμα τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου περιστοιχίζεται ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀνασπεπούσης εὐχὰς καὶ δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Δὲν πρόκειται περὶ συνήθους ἱεροτελεστίας ἐν τῷ ἱστορικῷ ἐκείνῳ καὶ ἐνδόξῳ ναῷ, διότι καὶ ὁ κηδεύμενος δὲν εἶναι συνήθης νεκρός. Τῆς ἱεροτελεστίας δὲ μετέχει σύμπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διότι ὁ Πρωθιεράρχης αὐτῆς, μετὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτὰς στιγμὰς συνήλθομεν ἵνα συνενώσωμεν τὰς δεήσεις ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος μακαριστοῦ καὶ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου Γ'.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῶν λόγων ἵνα παρασταθῇ τίς ὑπῆρξεν οὗτος, διότι ἤτ' πασίγνωστος ἐκ τῆς μεγάλης καὶ πολυμερестаῆς δράσεώς του. Καλλίστον δ' ἐγκώμιον αὐτοῦ καὶ ὁ μόνος προσήκων ἔπαινος εἶναι ἡ δρᾶσις αὐτοῦ αὕτη. Ἐν ΚΠόλει γεννηθεὶς τῷ 1848 καὶ μόρφωθείς τὸ πρῶτον ὁ Βασίλειος Γεωργιάδης συνέπληρωσε τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῶν μαθητικῶν δὲ βάθρων ἤρξατο διακρινόμενος, ὅθεν ἅμα τῇ ἀποπερατῶσει τῶν φιλολογικῶν καὶ θεολογικῶν του σπουδῶν διωρίσθη τῷ 1872 Καθηγητῆς τῆς κατὰ Χάλκην μεγαλονύμου Θεολογικῆς Σχολῆς. Ὁ ἀριστος φιλολογικὸς του καταρτισμὸς προσέδιδεν ἐξαιρετικὴν ἀριότητα εἰς τὴν θεολογικὴν του μόρφωσιν καὶ ἐνίσχυε τὴν καὶ ἄλλως μεγάλην δξύνουαν τοῦ ἀνδρὸς περὶ τὴν διακρίβωσιν καὶ διατύπωσιν τῆς ἀληθείας. Ἄλλ' ὅ,τι κατ' ἐξοχὴν ἐχαράκτηριζεν αὐτὸν ἦτο ὁ ἐνθερμος ζῆλος πρὸς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν. Ἀπὸ τοῦ 1872 μέχρι τοῦ 1880 διδάξας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης, διὰ τῆς καρποφόρου διδασκαλίας καὶ διὰ

τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ εἶχεν ἤδη καταλάβει ἐπιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῶν ἐλλήνων θεολόγων, προκαλῶν ἅμα καὶ τῶν ξένων τὴν προσοχὴν. Ἄλλ' ὁ Βασίλειος, μὴ ἀρκούμενός εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐπίδοσιν, μετέβη τῷ 1880 εἰς τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην πρὸς μείζονα ἀνάπτυξιν καὶ πρὸς εὐρύτερας ἐπιστημονικὰς μελέτας. Κατὰ τὸ τετραετὲς ἐκεῖνο διάστημα τῆς ἐν Γερμανίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ διατριβῆς αὐτοῦ, ἄριστα δημοσιεύματα ἐν τε Ἀθήναις δημοσιευόμενα καὶ ἐν ΚΠόλει, ἰδίως δ' ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ», ἐμαρτύρουν ὅποιον μέγαν θεολόγον ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ εἶχεν ἀποκτήσει ἡ Ἐκκλησία. Βεβαίως οἱ νεώτεροι χρόνοι πολλοὺς καὶ ἐπιφανεῖς ἀνέδειξαν θεολόγους, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ὁ Βασίλειος Γεωργιάδης ὑπῆρξεν ὁ κορυφαῖος πάντων. Ἀμφιλαφῆς φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ παιδευσὶς καὶ σπανία γλωσσομάθεια, βαθυτάτη γνώσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν, τῶν παραδόσεων καὶ τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔκτακτος δξύνουα περὶ τὴν πολυμερестаτὴν ἐπιστημονικὴν καὶ κριτικὴν ἔρευναν, εὐγλωττία, χάρις καὶ δύναμις τοῦ λόγου, πρόσθετος δὲ καὶ χαρακτῆρ ἀέριαιος καὶ ἀδαμάντινος, ἀνέδειξαν τὸν Βασίλειον κορυφαῖον τῶν ἐλλήνων θεολόγων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ἐγκαίρως δὲ ὁ μεγαλοπράγμων Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ', τὸ πρῶτον τότε πατριαρχεῦον, διέγνω τὸν ὑπέρροχον θεολόγον καὶ ἐπιστήμονα καὶ ἐζήτησε νὰ τᾶξῃ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς τῶν προσφιλεστάτων αὐτοῦ ἰδρυμάτων, τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἣν καθιδρύσας ἐν Χάλκῃ παρὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, μετήνεγκεν εἰς τὴν Πόλιν παρὰ τὸ Φανάριον. Ὁ Ἰωακείμ ὠνειρεύετο νὰ μορφώσῃ διὰ τῆς Σχολῆς ἐκείνης τὸν ἐφημεριακὸν Κλῆρον καὶ ν' ἀνορθώσῃ δι' αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν. Εἶχεν ἤδη παρασκευάσει καὶ σχέδιον μεγαλοπρεπεστάτου κτιρίου, ἐφαμίλλου πρὸς τὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Ὁ Βασίλειος εἰλικύσθη ἐκ τῶν σκέψεων καὶ τῶν πόθων τοῦ Ἰωακείμ καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ μεταβῇ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ὅπου κυρίως ἦτο ἡ θέσις του, ἀλλὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς μικρᾶς καὶ ἀδιοργανώτου τότε Σχολῆς. Τῷ 1884 ἐπανακάμψας ἐκ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης ὁ Βασίλειος εὗρε παραρητημένον τὸν Ἰωακείμ Γ'. Ἀλλὰ διωρίσθη Δευθυντῆς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, χειροτονήθη δὲ Διάκονος μὲν τῇ 23 Δεκεμβρίου ὑπὸ τοῦ Ἀγκύρας Γερασίου, Πρεσβύτερος δὲ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Δ' τῇ 25 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Οὕτω λοιπὸν ἐγκατεστάθη ἐν τῇ Σχολῇ, ἀναλαβὼν ταῦτο-

χρόνος και την διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἄλλὰ τίς θὰ περιγράψῃ τὴν λαμπράν, τὴν ἀληθῶς χρυσὴν ἐκείνην ἐποχὴν τῆς δράσεώς του; Πενταετίαν μόλις διήρκεσεν αὐτὴ, ἀλλ' ἀπέδωκεν ἀποτελέσματα ὅλως ἔκτακτα. «Τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη και τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἔξαγγελεῖ Ἐκκλησία» (Σειράχ 39,10). Κατὰ τὸ βραχὺ σχετικῶς χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα ἐξεδηλώθη ἡ μεγάλη και ὄλως ἔκτακτος ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ ἰκανότης. Συμπληρῶν ὁ Βασίλειος τὰς ἀρξαμένας ἤδη ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ ἐρεῦνας, ἠτύχησε ν' ἀνεύρῃ και δημοσιεύσῃ σπουδαιότατα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς φιλολογίας, ὅσον τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης Ἰππολύτου εἰς τὸν Δανιὴλ, ὅπερ εἶναι τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ φιλολογίᾳ ἐρμηνευτικὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν σύγγραμμα. Ἀνεῦρεν ὡσαύτως και ἐδημοσίευσεν λόγον σπουδαιότατον τοῦ Ἰππολύτου, ἀποσπάσματα τῆς ἐρμηνεύσεως τοῦ Ὠριγένους εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, δύο τέως ἄγνωστα κείμενα περὶ τοῦ Θεοφιλάκτου Βουλγαρίας, δημοσιευθέντα μετὰ καλλίστης αὐτοῦ πραγματείας, και ἄλλα. Εἰς ταῦτα δὲ προσέθετεν ἰδίως πολυτιμοτάτας ἐπιστημονικὰς μελέτας, προκαλῶν τὴν προσοχὴν και τὸν θαυμασμὸν τῶν ἡμετέρων και τῶν ξένων. Οἱ τόμοι τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπεθησαύρισαν τοῦ σοφοῦ Διδασκάλου ἀνεκτιμήτου ἐπιστημονικῆς ἀξίας δημοσιεύματα, ἀληθῶς δὲ τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγούντο τὰ ἔθνη και τὸν ἔπαινον αὐτῶν ἐξήγγελλεν ἡ Ἐκκλησία. Ἡ τέως ἀφανὴς Ἱερατικὴ Σχολὴ ἐν τῇ ἀσήμεφ συνοικίᾳ Μπαλατᾶ παρὰ τὸ Φανάριον καθίστατο σπουδαῖον πνευματικὸν κέντρον. Οἱ ἐπιφανέστεροι τῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἷς ὁ Καίσαρειας Ἰωάννης και ὁ Μηθύμνης Νικηφόρος, εὐρίσκοντο σχεδὸν καθ' ἐκάστην ἐν τῇ Σχολῇ. Ὁ ἀκάματος και θερμουργὸς διευθυντὴς και διδάσκαλος αὐτῆς Βασίλειος προσέδιδεν εἰς αὐτὴν ζωὴν και κίνησιν ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἀνεπτύσσοντο οἱ νεαροὶ τρόφιμοι τῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ παιδαγωγικὴν ἰκανότητα προσετίθετο ἡ στοργὴ πρὸς τοὺς μαθητὰς, ὁ μέγας ζήλος πρὸς τὴν πρόδοον αὐτῶν, τὸ πατρικὸν εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Εἶχε κοινὰς ἀλλὰ και ἰδίως δι' ἕκαστον τῶν μαθητῶν μερίμνας. Πῶς νὰ λησμονήσωμεν, ὅσοι ἠτύχησαμεν νὰ παιδευθῶμεν ὑπὸ τὸν μέγαν ἐκεῖνον διδάσκαλον, τοὺς νυχθημερινοὺς μόχθους, τοὺς ἀγῶνας, οὓς κατέβαλλεν ὅπως οὐχὶ μόνον παιδευθῶσιν οἱ μαθηταί, ἀλλ' ὅπως ἐνστερνισθῶσιν τὸν πόθον πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, πρὸς τὴν μελέτην και τὴν ἐρευναν; Ὅποια ἀμύλλα μεταξὺ τῶν μαθητῶν, ὁποῖος ζήλος! Ἐν τῇ πνευματικῇ και ἠθικῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς Σχολῆς ἐκυριάρχει ἡ φαινή φυσιογνωμία τοῦ διδασκάλου. Ὅτι εἶπεν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς περὶ τοῦ διδασκάλου τοῦ Ὠριγένους, θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπαναλάβωσιν οἱ μαθηταί τοῦ Βασιλείου Γεωργιάδου. Ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς «παράδειγμα σοφοῦ». Ἐδίδασκε δὲ και ἐμόρφου αὐτοὺς οὐχὶ δι' ὄσων ἔλεγεν, ἀλλὰ μᾶλλον δι' ὄσων ἔπραττε. Ἦτο «ζῶσα και σιωπῶσα παραινέσις» κατὰ τὴν ἔκ-

φρασιν τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου. Ἐνεκα δὲ τοῦ ἀνεπιλήπτου βίου του, ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐθεωρεῖτο νέος «ἅγιος Βασίλειος».

Ταυτοχρόνως, μὴ περιοριζόμενος εἰς τὰ ἐν τῇ Σχολῇ καθήκοντα και τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, παρηκολούθει μετὰ ζωηρότητος τὰ γενικὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ κοινωνικά, τὰ ἐκπαιδευτικά και ἄλλα ζητήματα. Ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» και ἐν ταῖς ἐφημερίσιν τῆς ΚΠόλεως συνεχῶς ἐδημοσιεύοντο περισπούδαστα ἄρθρα αὐτοῦ και μελέται. Ἐφερον ὑπογραφὴν «Ἐρημίτης» ἢ «Περιεργίδης», ἀλλὰ πάντες ἐγίνωσκον ὅτι προῦκειτο περὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου Γεωργιάδου. Δεινὸς χειριστὴς τοῦ καλάμου, ἀλλὰ και εὐγλωττος ρήτωρ οὐδὲν ζήτημα παρέλειπεν ἀνευ παρακολουθήσεως και ἐρεῦνης και οὐδεμίαν εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ γράψῃ ἢ νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐξαιρετικὴν δὲ σημασίαν εἶχον οἱ λόγοι και αἱ ὁμιλίας αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς. Ἄλλ' εἶναι ἀδύνατον κατὰ τὰς ὀλίγας ταύτας στιγμὰς νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὴν φωτεινὴν δρᾶσιν τοῦ σοφοῦ και ἐναρέτου διδασκάλου ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ και νὰ ἐξάρωμεν πάντα τὰ σημεῖα αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἰωακείμ Γ' ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ ἐκλονίσθη, διότι οὔτε πόρους παγίους εἶχεν, οὔτε ἄλλως ἦτο ἐξησφαλισμένη. Καίτοι δὲ συγκρατηθεῖσα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ, ἐπομένως τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπὶ τετραετίαν μόλις διαρκέσαν διεκόπη τῷ 1889, ἔμνε δὲ ὁ Βασίλειος ἰδιωτεύων ἐν ΚΠόλει και ἐπιδιδόμενος εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μελέτας. Ἄλλ' εἰσήρχετο ἠδη εἰς νέον στάδιον τῆς δράσεως αὐτοῦ. Διότι οὗτος τῷ 1899 ἐξελέγη και ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Ἀγχιάλου. Ὡς Ἱεράρχης ἐξεπλήρωσεν ἰδεωδῶς τὰ ποιμαντικὰ καθήκοντα αὐτοῦ, διδάσκων και ποδηγετῶν τὸν λαόν, μεριμνῶν περὶ πασῶν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Δύο σπουδαιόταται διαλέξεις αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαι, Περὶ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου και περὶ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ νέος Ἱεράρχης δὲν ἔλησμονει τὸν ἐπιστήμωνα. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς ἐπεδίδετο εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐν Ἀγχιάλῳ παρεσκεύασε πρὸς ἐκδοσιν σπουδαιότατα θεολογικά συγγράμματα. Ὡς πεφωτισμένος και φιλόλαμπρος Ἱεράρχης ἐμερίμνησεν ἰδίως περὶ τῆς παιδεύσεως τῆς νεολαίας και περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἀκμαζούσης ἑλληνικῆς Κοινοτήτος Ἀγχιάλου. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἐδέησε ταυτοχρόνως νὰ διεξαγάγῃ σκληροῦς ἀγῶνας πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεων παρὰ τῶν Βουλγάρων, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει πόλεμον ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Ἡ Ἀγχιάλος παρεδόθη τῷ 1907 τὰς εἰς φλόγας, μόλις δὲ κατάρθωσε νὰ διασωθῇ ὁ Μητροπολίτης Βασίλειος, ἀφοῦ εἶδε πυρπολουμένην, πρὸ πάντων, τὴν λαμπρὰν βιβλιοθήκην του. Ἀνεκτιμητοὶ πνευματικοὶ θησαυροὶ βανδαλικῶς κατεστράφησαν, ὁ δὲ Βασίλειος τῶν πάντων στέρηθεις ἐθρῆνει ἰδίως τὴν ἀπώλειαν ἐκείνην. Ἐπὶ μίαν τριετίαν παρέμεινε φέρων τὸν τίτλον τοῦ Μη-

τροπολίτου Ἀγχιάλου, μετέβη δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ ταχέως ἀνακτιήσας τὴν ἡρεμίαν τοῦ πνεύματος μετὰ τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα γεγονότα, ἐπεδόθη πάλιν εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μελέτας. Τότε εἶδον τὸ φῶς νέα πολύτιμα δημοσιεύματα αὐτοῦ ἐν τῇ «Νέα Σιών» Ἱεροσολύμων. Μετέσχε δὲ ὁ Ἀγχιάλου Μητροπολίτης τῆς εἰς Ῥωσσίαν κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Ἰσάκου Νικολάου Β'. Πατριαρχικῆς ἀποστολῆς, τυχὼν ἐξαιρετικῶν τιμῶν μετὰ τοῦ Νικομηδείας Φιλοθέου Βουεννίου.

Τῷ 1909 πατριαρχούντος τὸ β' τοῦ Ἰωακείμ Γ', ὁ ὕστατος ἔλλην Μητροπολίτης Ἀγχιάλου μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Πελαγονείας, διαδεχθεὶς τὸν προῶρος θανόντα Ἰωακείμ Φορόπουλον, ἄριστα δὲ καὶ ἐκεῖ ἐργασθεὶς, μετὰ ἓτος μετετέθη εἰς τὴν ἔνδοξον Μητρόπολιν Νικαίας, ἐν τῇ ἔδρα τῆς ὁποίας δύο Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι συνεκροτήθησαν. Αἱ μεγάλαι ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις τῆς πόλεως τῆς Νικαίας ζωηρῶς ἐπλήρωσαν τὴν διάνοιαν τοῦ Μητροπολίτου Βασιλείου, δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ ἴδῃ τὸ φῶς μελέτη αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Νικαίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐν ᾧ συνήλθον καὶ συνεδρίασαν οἱ Πατέρες τῶν Συνόδων. Λυστυχῶς τὸ μέγα δρᾶμα τῆς Ἀγχιάλου εἶδεν ὁ Μητροπολίτης Βασιλεῖος τῷ 1922 ἐπαναλαμβανόμενον καὶ ἐν Νικαίᾳ. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀπεμακρύνθη, ἐκπατρισθεὶς βιαίως, ἐστερήθη δὲ ὁ πνευματικὸς ποιμὴν τοῦ ποιμνίου.

Πολλὰς χρηματίσας μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν γενικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων μετασχῶν, παρέμεινε νῦν μονίμως ἐν Κπόλει, διὰ τῆς πολυμαθείας, τῆς συνέσεως καὶ τῆς πολυπειρείας συμβάλλων εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐμφανιζομένων ζητημάτων. Ἄλλ' ὁ Κύριος ἐπεφύλασεν εἰς αὐτὸν ὡς δίκαιον ἐπαθλὸν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνων τοῦ τὴν ὑψίστην τῶν τιμῶν ὅπως ἀναδειχθῆ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς μακρᾶς δράσεως αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου ΚΠόλεως Γρηγορίου Ζ'. ἐξελέγη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1924 διάδοχος αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ΣΤ'. ἀλλὰ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἐπιόντος ἔτους αὐθαρέτως ἀπηλάνετο τῆς ἔδρας αὐτοῦ, καθ' ὃν πάντες γινώσκουμεν τρόπον, ἐπὶ προφάσει τῆς ἀνταλλαγμότητος αὐτοῦ. Μετὰ πολλὰς δὲ περιπλοκάς τοῦ προκύψαντος Πατριαρχικοῦ ζητήματος ὁ Κωνσταντῖνος ΣΤ' ὑπάβαλε παραίτησιν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πρὸς σωτηρίαν τούτου ὑποστάς τὴν προσωπικὴν ταύτην θυσίαν, ἔκτοτε δὲ κατέστη δυνατὴ ἡ ἐκλογὴ νέου Πατριάρχου καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Νικαίας Βασιλεῖος Γ'. Κατὰ σύμπτωσιν ἐπὶ τετραετίαν διήρκεσεν ἡ πατριαρχεῖα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου Α'. Σκαμανδρηνοῦ ἐν τέλει τοῦ 1' αἰῶνος (970—974) καὶ ἐπὶ τριετίαν μόλις τοῦ Βασιλείου Β'. Καματηροῦ περὶ φθίνοντα τὸν 19' αἰῶνα (1183—86). Βραχυχρόνιος ὑπῆρξε καὶ τοῦ Βασιλείου Γ'. ἡ πατριαρχεῖα, μόλις ἐπὶ τετραετίαν παραταθείσα. Ἄλλ' ἡ ἀξία τῆς δράσεως τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας δὲν κρίνεται ἐκ τοῦ μακροῦ ἢ βραχέος χρόνου αὐτῆς. Τέταρτος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασιλεῖος Γ' κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περι-

οδὸν ἀναβάς τὸν μαρτυρικὸν ἐκεῖνον Θρόνον ἐφάνη ἀντάξιος τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ἐν προκεχωρηκυῖα ἡδὴ ἡλικίᾳ μὴ ἀποδυσπετήσας νὰ βαστάσῃ τὰς πληγὰς καὶ τὰ τραύματα τῶν δεινῶν δοκιμασιῶν τῶν θλιβερῶν τούτων χρόνων καὶ νὰ πῆ τὸ ποτήριον τῶν πόνων καὶ τῶν πικριῶν τῆς ὀδυνηρᾶς ζωῆς τοῦ Πατριαρχείου, ἠδυνήθη πρῶτον μὲν νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰσωτερικὴν εἰρήνην αὐτοῦ, καὶ μετὰ συνέσεως καὶ μεγάλης ἐμπειρίας νὰ διακυβερνήσῃ τὸ κινεῖται ζόμενον τῆς Ἐκκλησίας σκάφος, δευτερον δὲ νὰ διασώσῃ ἀμείωτον τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας οὐ μόνον ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀλλοδόξῳ χριστιανικῷ κόσμῳ. Παρὰ τὸ βάρος τῶν ἑτῶν οὐδὲν τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Ἀρχιεπισκοπῇ παρέλειπέ ποτε, πάντοτε σπεύδων πρὸς εὐλογίαν καὶ διδασκαλίαν τοῦ ποιμνίου ἐν τοῖς διαφόροις ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ διεξάγων πᾶσαν αὐτοῦ ὑπόθεσιν. Περὶ τῶν γενικῶν δὲ ζητημάτων τοῦ τε Πατριαρχείου καὶ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας μερμηκῶν, προδίστατο ἀκαμάτως τῆς περὶ αὐτὸν Ἱεραρχίας. Οἱ διερχόμενοι τῆς ΚΠόλεως ξένοι ἐθαύμαζον τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος τοῦ γέροντος Πατριάρχου, οὕτινος τὸ ὄνομα μετ' ἐξαιρετικῆς τιμῆς καὶ ἀπείρου σεβασμοῦ πανταχοῦ περιεφέρετο. Δύο σκοποὺς τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἔταξεν ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης, ἀνακοινῶν διὰ τῶν εἰρηνικῶν αὐτοῦ γραμμάτων τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησιν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἵνα ἐν γαλήνῃ καὶ ἀπροσκοπίτως τὰ κατ' αὐτὸν οικονομῶνται καὶ διεξάγονται καὶ τὴν δι' αὐτοῦ, ὡς κρικοῦ κεντρικοῦ τῆς χρυσῆς ἀλύσεως τοῦ ἱεροῦ συνδέσμου τῶν Ἀγιωτάτων Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐπίλυσιν καὶ διευθέτησιν παντὸς γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος. Ἀμφοτέρων τούτων τῶν σκοπῶν ἐπέτυχεν ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης. Μετὰ τὴν προηγουμένην μακρὰν καὶ λαμπρὰν αὐτοῦ διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ προσήγαγεν αὐτῇ ὡς Προεδριάρχης πολυτιμοτάτην πείραν, μεμαρτυρημένην ἰκανότητα, ζῆλον ἔνθεον καὶ σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ ἐν περισσεῖα πᾶσαν πνευματικὴν δύναμιν. Ἐτελεύτησε δὲ τὸν βίον ἐξαντλήσας ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Τοιοῦτος ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ ὑπῆρξεν, ἀδελφοί, ὁ κηδευόμενος σήμερον μακαριστὸς Πατριάρχης ΚΠόλεως Βασιλεῖος Γ'. Φυσιογνωμία ἐκκλησιαστικῆ ἐξέχουσα, Ἱεράρχης μεγάλης μὲν μορφώσεως καὶ μεγάλων ἀρετῶν, μεγάλης δὲ καὶ πολυμεροῦς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως. Ἀπερχόμενος ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καταλείπει ἀνεξίτηλα ἴχνη τῆς φωτεινῆς διαβάσεώς του. Ὁ θάνατός του ἀφίνει μέγα κενόν, ἀλλ' «ἐν χειρὶ Κυρίου ἐξουσία γῆς καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν αὐτῆς» (Σειράχ 10,4). Πάντων τῶν ὀρθοδόξων τὰ βλέμματα εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τὸν κηρευόμενον ἔνδοξον Πατριαρχικὸν θρόνον, ἐκτενεῖς δὲ ἀναπέμπονται δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ταχίστης ἀναδείξεως ἀνταξίου τῶν περιστάσεων διαδόχου τοῦ μεταστάντος. Ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Βασιλεῖος Γ', ἐπιφανῆ καταλαβὼν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλη-

σίας θέσιν, κατέρχεται σήμερον εἰς τὸν τάφρον πλήρης ἡμερῶν, ἀλλὰ καὶ πλήρης δόξης, ἐπαξίως τῶν καμμάτων καὶ τῶν ἀγῶνων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Μακάριος ὃν ἐξελέξατο καὶ προσέλαβεν ὁ Κύριος κατασκηνώσει ἐν αὐλαῖς αὐτοῦ. Τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψιμον μετὰ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως περιστοιχίζει ἢ καθόλου Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, προπέμπονσα εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τὸν σεπτὸν Πατέρα πάντων τῶν ὀρθοδόξων. Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτὸν μετὰ τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, μετὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ'. αἰωνία ἡ μνήμη!

Βιογραφικαὶ εἰδήσεις.

Ὁ Πατριάρχης Βασιλεῖος Γ' ἀπὸ τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἔλιπε τὸν κόσμον τὸν ὕλικόν, εἰς τὸν αὐλον μεταστάς. Ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἀκριβέστατα τέσσαρα ἔτη καὶ τρεῖς μῆνας. Ἦτο κωνσταντινοπολίτης, ἐν τῷ προαστείῳ Χρυσοπόλεως (Σκούταρι) γεννηθεὶς τῷ 1848, ἐκ πατρὸς ἱεροψάλτου, Γεωργίου Κυριακίδου, ὅστις τὴν οικογένειαν παραλαβὼν καὶ τὸν μικρὸν Βασιλεῖον, ὄντα παιδίον, ἤλθεν εἰς Σύρον, ὅπου διετέλεσεν ἱεροψάλτης. Ἐκεῖ ὁ Βασιλεῖος ἐδιδάχθη τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα, καὶ ὅπῳ τοῦ 1867—71 τὰ θεολογικὰ ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, λαβὼν διπλωμα προλύτου τῷ ἔτει 1871. Μετὰ ἐν ἔτος, ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καθηγητῆς τῆς ἑβραϊκῆς εἰς τὴν θεολογικὴν ἐν Χάλκῃ Σχολήν, διδάξας ὀκταετίαν. Ὑποβαλὼν παραιτήσιν τῷ 1880, ἵνα μεταβῇ εἰς Ἑσπερίαν πρὸς ἐπαύξειν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ γνώσεων, ἐπεσκέψατο τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἰτα ἀνεχώρησεν εἰς Μόναχον, ἐμμανθάνων τὴν γερμανικὴν, καὶ ἀναδιφῶν χειρόγραφα ἑλληνικὰ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ Μονάχου, καὶ Λονδίνου, ἐρευνήσας πρότερον καὶ τὰ τῶν ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῶν.

Ἐπιστρέψας εἰς ΚΠολιν τῷ 1884, διορίσθη διευθυντῆς τῆς Κεντρικῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἐπὶ τοποτηρηθείας τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, καὶ κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὸ τριακοστὸν ἑβδομὸν τῆς ἡλικίας διανύων, ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ Δ' τῇ 25 δεκεμβρίου 1884, ἦδη χειρονηθεὶς διάκονος ὑπὸ Γερασίμου μητροπολίτου Ἀγκύρας τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἐτη τέσσαρα πλήρη διεύθυνας τὴν Ἱερατικὴν σχολήν, ἠγαγκάσθη νὰ παραιτήσῃται τὴν διεύθυνσιν, καὶ ἔμεινεν ἰδιωτεύων ἐν ΚΠόλει.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1889 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ἀγκυάλου ὑπὸ τῶν μητροπολιτῶν Νικαίας, Νικοπόλεως, Φιλιπποπόλεως, Ξάνθης, Σηλυβρίας, Ἰμβρου, Μογλενῶν καὶ Λιτίσης. Τῇ 7 Φεβρουαρίου 1909 μετετέθη εἰς Πελαγονίαν, καὶ τῇ 13 Μαΐου 1910 εἰς Νίκαιαν, ἀφ' ἧς προεβιβάσθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Ἐγένετο μέλος τῆς ἱεραῆς συνόδου ἀπὸ τοῦ 1896—98 καὶ ἀπὸ τοῦ 1913—17. Τὰς πλείονας αὐτοῦ διατριβὰς ἐξέδωκε διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἧς ἐγένετο συντάκτης τακτικὸς καὶ μέλος τῆς διευθυνούσης ἐπιτροπείας (1885 Μαΐου μέχρι Νοεμβρίου 1887). Ἐκῆρτυεν ἐν ναοῖς τῆς ΚΠόλεως καὶ τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν αὐτοῦ, μετὰ σαφηνείας καὶ βραχυλογίας. Ἐξέδωκε δὲ ἰδιαίτερος τὰς «Σκέψεις καὶ Μελέτας» (1909), ὧν ἐξεδόθη μόνον εἰς τόμος μελέτην περὶ Ἰωάν-

νου τοῦ Χρυσοστόμου μελέτην περὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (1903). Μιχαὴλ Ἀκομινάτου καὶ Γεωργίου Βούργετῆ μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν Ἀλόγου δῦο (1882;) καὶ Ἐντυπώσεις ὑπὸ ψευδώνυμον Δημητρίου Περιεργίδου, περὶ καταστάσεως σχολείων τινῶν τῆς ΚΠόλεως, θυμασίως χαρακτηρίζων καὶ ζωγραφῶν πρόσωπα καὶ γεγονότα (1889). Ἐγίνωσκε κατὰ βάθος τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν λατινικὴν, ἐντύπων δ' ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐν Σόφιᾳ σοφοὺς ἔμμετρος ᾠδὴ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῶν βουλγαρῶν Φερδινάνδον, λατινιστὶ συνταχθεῖσα. Ἐλεῆμων καὶ φιλόμουσος ὁ Βασιλεῖος Γ' ἦτο «χημαίων κρείσσον», ἀλλὰ, πρώτιστα πάντων, κατ' ἐπίγνωσιν εὐσεβῆς, καὶ φιλόπατρις.

ὁ μ. χ. Μ. Ι. Γ.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδοσιν Ν. Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2154 ἐ. ἐ. σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεως Μοναστηριακῶν κλπ. κτημάτων» καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου «περὶ ἀκυρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου Ν. Δ.», ὡς πρὸς τὰ μισθωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἢ δὲ κυριότης, ἢ νομὴ καὶ ἢ κατοχὴ τῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀφαιρηθεῖσα ἀπὸ τοῦ δικαιούχου Μονᾶς καὶ Ναοῦ.

Ἄρθρον 2.

Μισθώσεις τῶν κτημάτων τούτων γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ' καὶ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἀκυρουμένιον τῶν ἀνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων συνομολογηθειῶν μισθώσεων ἀνευ δικαιώματός τινος ἀποζημιώσεως τῶν μισθωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦνται θεωρούμενα ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ.

Διατάγματος καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων τροποποιοῦνται, προκειμένου περὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐκποιηθέντων ἀκύρωσ, ὡς ἑξῆς:

1. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 μέχρι 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν καὶ Ναῶν συμβάσεις ἐκποίησεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν ὅσαι ἐγένοντο παρὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων ἢ ἄνευ δημοπρασίας, τὰ δὲ κτήματα, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς πρώην κυρίους, οἵονοι νομεῖς αὐτῶν μονὰς καὶ ναοὺς, θεωροῦμένους ὡς μηδέποτε ἀποβαλόντας τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων τούτων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως οἰουδήποτε κατόχου, ὅπως ἀποδώσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος, ἐπανερχομένου αὐτοδικαίως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος εἰς τὴν Μονὴν ἢ Ναόν, ἀποφασίζει ἐπὶ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου εὐαγοῦς οἴκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634 καὶ ἐπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, παρτελειομένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

* Ἀρθρον 4.

Αἱ ἐν ἀρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι συμβάσεις λογίζονται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΥΙΔ'. Ἐὰν ὁμοῦ ἢ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἐγένετο μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1924 καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποίησεως δικαίου τοιοῦτου, οἱ ἐκποίησαντες Μονὴ ἢ Ναὸς δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' ἀγωγῆς ἀπὸ τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως δικαίον τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ ἐν ἔτος, ἀρχομένης τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ κυροῦντος καὶ τροποποιούντος τ' ἄνω Ν. Διάταγμα.

Λογίζονται ἐπίσης ἔγκυροι συμβάσεις ἐκποίησεως συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν ἢ Ναῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθρου.

* Ἀρθρον 5.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 ἀποφάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 3 ἀριθμὸς 2

τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 περὶ εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς τοῦ τιμήματος Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποίησεως δικαίον τίμημα αὐτοῦ, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐφόσον ἐξετελέσθησαν καὶ καθ' ὃ μέρος ἐξετελέσθησαν, πᾶν δὲ ὅ,τι εἰσπραχθῆναι δυνάμει τοιοῦτων ἀποφάσεων μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 παραμένει ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐπιστρέφεται εἰς τὰς δικαιούχους Μονὰς ἢ Ναοὺς.

Διὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσέτι ποσὰ αἱ ἀποφάσεις αὗται φέρονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς ἢ τοῦ ἐτέρου συμβληθέντος τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅστις κατόπιν ἐρεύνης καὶ θεβαιώσεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει πραγματικῶν περιστατικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, κηρύσσει ἐκτελεστὰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ τελείως ἀπορρίπτει.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου προσωρινὴν ἔχει ἰσχὴν μὴ ἀσκούσα ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην περὶ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς τοῦ τιμήματος.

* Ἀρθρον 6.

Ἀπσαι αἱ ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενόμεναι μεταγραφαὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν περιελθόντων αὐτῇ δυνάμει τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω διατάξεων, ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς δυνάμει τοῦ παρόντος, διαγραφομένης τῆς σχετικῆς πράξεως, αἰτήσῃ τῶν ἐχόντων ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

* Ἀρθρον 7.

Ἐὰν κτῆμα Μονῆς ἢ Ναοῦ ἐκ τῶν ἀποδιδόμενων αὐτοῖς δυνάμει τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπωλήθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ὁ πρώην κύριος αὐτοῦ Ναὸς ἢ Μονὴ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κτήματος εἰσπραχθὲν τίμημα, ὁ δὲ ἀγοραστὴς διατηρεῖ πάντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κτηθέντα δικαιώματα, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ αὐτοῦ μεταγραφῶν τοῦ κτήματος.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περὶ ἐκποίησεως ἀκινήτων αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας αἱ κοινοποιηθεῖσαι καὶ γενόμεναι ἀποδεκταὶ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον κατεβλήθη τὸ 1/4 τοῦλάχιστον τοῦ τιμήματος, δὲν ἐτελειώθησαν ὁμοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἀγοραπωλησίας, τίθενται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένου ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς ἢ μὴ τῆς συμβάσεως.

Ἐὰν τοιοῦτον κτῆμα ἐξεμισθώθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ἢ

τοιαύτη μισθώσις ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι περὶ δημοπρασιῶν διατυπώσεις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, θεωρουμένης ὡς ληξιάσης τῆς προηγουμένης ὑπὸ τῆς Μονῆς ἢ Ναοῦ συνομολογηθείσης μισθώσεως ἄνευ δικαιώματός τινος ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποκαθίσταται δὲ αὐτοδικαίως εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμισθωτρίας Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὁ ἀνακτῶν τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονή, εἰς τὸν ὅποιον δίδονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δοθεῖσαι αἱ εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν ἐγγυήσεις. Τὰ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης εἰσπραχθέντα μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 μισθώματα παραμένουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ ἀποκτήσας τὴν κυριότητα ἢ ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς, ἢ Ναοῦ δυνάμει συμβάσεως θεωρουμένης ἀκύρου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς αὐτοῦ διάδοχος ἔχει ἀξίωσιν διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαιωμάτων του καταβληθείσας ἀναγκαίας ἢ ἐπωφελεῖς δαπάνας, ἔχων δικαίωμα κατασχέσεως τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. Τὴν κατάσχεσιν θεβαιουμένων τοιοῦτων δαπανῶν ὀφείλει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, δικάζων ἐπὶ ἀποδόσεως κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2. Διὰ τὰς πολυτελεῖς δαπάνας οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχει ὁ καταβαλὼν τοιαύτας, ἔχων μόνον δικαίωμα ἀφαίρεσεως ἐφ' ὅσον δὲν βλάπτεται τὸ πρᾶγμα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιστρεφόμενου κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν ἀντιτάσσεται κατ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα παρακατασχέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαιούχου ἔνεκεν ἀναγκαίων ἢ ἐπωφελῶν δαπανῶν δύναται ὁ κύριος τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ δι' αἰτήσεως αὐτοτελοῦς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἢ καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ὁ πρόεδρος δικάζει κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διορίζων ἓνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος Μονὴ ἢ Ναὸς καταθέτων τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ὀρισθησόμενον ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν κατοχὴν τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2, ἀπονοῦντος τοῦ δικαιώματος περὶ κατασχέσεως τοῦ διακατόχου μετὰ τὴν ὡς ἄνω κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἔχει προσωρινὴν ἰσχύον μὴ ἀσχοῦσα ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δύναται δι' ἀγωγῆς νὰ ζητήσωσιν ὁ μὲν Ναὸς ἢ Μονὴ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ποσοῦ δαπανῶν, ὁ δὲ δικατοχὸς τὸ πρᾶγμα παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσόν,

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται κτῆμα κατὰ τὰ ἄρθρα 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ κατβάλλωσιν εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἐπιστραφέν παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τίμημα εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι ἐκποιήσεαι.

2. Μὴ ἐπιστρεφόμενος τοῦ ἄνω τιμήματος παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως κτῆμα κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθὲν ποσόν, δυνάμει τῆς ἀκυρουμένης συμβάσεως εἰς τὸν μετ' αὐτὸν συμβληθέντα, τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικούς αὐτοῦ διαδόχους. Ἡ ἀξίωσις αὐτῶν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δίδει εἰς αὐτοὺς δικαίωμα παρακατασχέσεως τοῦ πράγματος μέχρι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμήματος παρὰ τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὴν παρακατάσχεσιν ταύτην μὴ κατατεθέντος τοῦ τιμήματος, ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐπιστρεφόμενου κτήματος ὑπάρχουσαι ἐγγεγραμμέναι ὑπὲρ τρίτων ὑποθήκαι ἢ προσσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀγοράσαντος τὸ κτῆμα ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτοῦ διαδόχων αὐταὶ ἐξαλείφονται ἅμα ἢ Μονὴ ἢ ὁ Ναὸς καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος καὶ τῶν ἐνυποθηκῶν δανειστών του τὸ κατὰ τὸ ἐδάφριον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τίμημα ὡς καὶ τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ποσὸν δαπανῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, τὴν δὲ διανομὴν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως διατάσσει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου διὰ πρᾶξεώς του, διατάσσων ἐπίσης τὴν ἐξάλειψιν τῶν υποθηκῶν τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς.

Ἄρθρον 11.

Κτήματα Μονῶν ἢ Ναῶν ἀπολλοτριωθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἐπαναφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρώην κύριον Ναὸν ἢ Μονὴν, διαγραφόμενον αὐτοδικαίως τῇ αἰτήσῃ τῆς Μονῆς ἢ Ναοῦ τῶν ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένων μεταγραφῶν. Ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποδιδομένων ταῖς Μοναῖς ἢ Ναοῖς κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως, τὰς παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένας πωλήσεις τοιοῦτων

κτημάτων, τὰς τυχόν γενομένας ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαίαις καὶ ἐπιωφελεῖς δαπάναις καὶ τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποθήκας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς τινος ὅπως ἀποδῶση τὴν κατοχὴν κτήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ὡς καὶ ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν ἀναπήρων πολέμου, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν πράγματι ἀναπήρων μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφόσον ταῦτα κεῖνται ἐκτὸς τοῦ περιβόλου Μονῶν ἢ Ναῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν διακάτοχος κτήματος ἐκ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰς Μονὰς ἢ Ναοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 11 μετέβαλε δαπάναις αὐτοῦ ἢ τῶν δικαιωπαρῶν τῶν δικαιωμάτων του τὸ ἀκίνητον ἀπὸ οἰκοπέδου εἰς οἰκοδομήν περαιωθεῖσαν ἢ ἡμιτελῆ μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 καὶ ἀπὸ ἀγροῦ εἰς μόνιμον φυτεῖαν, οὗτος δύναται νὰ παραμείνῃ κύριος τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν κείται ἐντὸς περιβόλου Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀντιτάσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 2 τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην μεταβολὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δικαιοῦχον Μονὴν ἢ Ναὸν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 3 πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν περίπτωσην τοῦ ἀρθροῦ 11.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τάσων ἐν τῇ ἀποφάσει του προθεσμίαν οὐχὶ μεῖζονα τοῦ ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ δικαίου τμήματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς πραγματικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ μὴ ἀφαιρεθῆ παρ' αὐτοῦ ἡ κυριότης τοῦ κτήματος.

Ὁ καταβαλὼν τὴν διαφορὰν ταύτην λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀποδαλὼν τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ κτήματος.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἄνω διαφορᾶς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ διακατόχου ὅπως διατηρήσῃ τὸ κτῆμα, ἐφαρμόζονται δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας ἀναγκαίαις καὶ ἐπιωφελεῖς δαπάναις, καὶ τοῦ ἀρθροῦ 9 διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τμήμα ἢ ποσὸν ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προσωρινὴν ἔχουσα ἰσχύον, δὲν ἐμποδίζει τοὺς διαδίκους νὰ ζητήσωσι διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς τὸν δριστικὸν καθορισμὸν τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ συνεπῶς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως

τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σηβρίου 1925 Ν. Διατάγματος καὶ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν καταπατουμένων κτημάτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν» ὡς ἐτροποποιήθησαν ἢ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κτήματα τῶν Μονῶν ἢ Ναῶν δύνανται νὰ διατεθῶσι πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, προσφύγων, μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ὑπὲρ Κοινοτήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν κατὰ τὰς περὶ ἐκουσίας ἐκποιήσεως διατάξεις τοῦ ἀγροτικῆς νόμου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὅποσον ὀρίζει καὶ τὸ τμήμα. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐπίσης πρὸς ἕδρους Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν. Δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθήσονται τὰ περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ μέλλον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπίσης προσφύγων ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ μικρῶν κτηνοτρόφων. Αἱ μέχρις ὅμως τῆς 10ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γενόμεναι τοιαῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων παραμένουσιν ἰσχυραί.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως μοναστηριακῶν γηπέδων ἐπὶ σκοπῶν ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων μὴ ἀνεγερθέντων μέχρι σήμερον ἀκυροῦνται, ἐπανεργομένων αὐτοδικαίως τῶν ἀκινήτων τούτων εἰς τὴν κυριότητα τῶν τέως κυρίων αὐτῶν Μονῶν καὶ Ναῶν.

3. Κτήματα Ναῶν ἢ Μονῶν χρησιμοποιούμενα ὡς γυμναστήρια δημόσια ἢ ἀνεγνωρισμένων γυμναστικῶν συλλόγων παραμένουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τούτων ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς τοιαῦτα, τῆς ιδιότητος Μονῆς ἢ Ναοῦ διατηροῦντων τὴν φιλήν μόνον κυριότητα ἐπ' αὐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διατεθῶσι τοιαῦτα κτήματα εἰς γυμναστικούς συλλόγους ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς γυμναστήρια ἢ πρὸς ἐπέκτασιν τοιούτων ὑφισταμένων. Ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς γυμναστήρια δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτριώσιν δι' ἄλλους σκοποὺς, ἀκυρουμένης πάσης τοιαύτης τυχόν γενομένης.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ μισθώσεων πέραν τῆς πενταετίας καὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν κοινοποιοῦνται μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ἐρησκειμάτων. Ἐπίσης προκειμένου περὶ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ἐρησκειμάτων.

Ἄρθρον 16.

1. Ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 συναφθείσας παρὰ τοῦ Δη-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Ἐθαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἐορταὶ	Ἔξοι
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	6 Κυρ. Γ' Λουκᾶ	Κυρ. ΙΕ'	Δ'	πλ.α
	13 Κυρ. Δ' Λουκᾶ (Ἀγ. Πατέρων)	> Ἀγ. Πατέρων	Ε'	βαρὺ
	20 > Σ' Λουκᾶ	τῶν Ἀγ τῆς ἡμέρ.	Σ'	πλ.δ
	27 > Ζ' Λουκᾶ	> ΙΘ'	Ζ'	α'

μοσίου καὶ τῶν Δήμων συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν, τὰς μὴ γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων, ἢ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦται, θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα.

2. Κυροῦται ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τὰς γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἢ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926.

1 Ὡς πρὸς τὰ κτήματα τῶν Κοινοτήτων τὰ μισθωθέντα ἢ τὰ ἀκύρως ἐκποιηθέντα ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 μέχρι 13, συμπεριλαμβανομένου, τοῦ παρόντος τῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῶν κτημάτων τούτων λογιζομένης ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὴν δικαιοῦχον Κοινότητα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἀρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καταργοῦνται. Ποσά, ἅτινα εἰσέπραξεν ἢ Ἀεροπορικῆ Ἀμυνα κατ' ἐπιχορηγίαν τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος, παραμένουσιν εἰς ὄφελος αὐτῆς.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθεῖσαι πράξεις δάσει τῶν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 καὶ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγμάτων «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κλπ.» εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου 3533 «περὶ τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου καθίσταται ἐξαμελὲς ἀποτελούμενον α') ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ δύο Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἐκλεγμένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, β') τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, γ') τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ δ') τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Διὰ τὴν ἀπαρτίαν καὶ πρὸς λήψιν ἐν γένει ἐγκύρου ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται ἡ παρουσίαι τεσσάρων μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως τὰ δύο ἐκ Μητροπολιτῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ προέδρου.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἐν αὐτῇ

ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερεὺς καὶ ὑπογράφει αὐτῷ τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποφάσεις.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου μετέχει τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς εισηγητῆς ἐπὶ ἀπασῶν τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, διατυπουμένης τῆς γνώμης του εἰς τὰ πρακτικά.

Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δριζύζομενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν ἐκὰ τὸν δραχμὰς κατὰ συνεδρίασιν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου διορίζονται καὶ προάγονται ἐπὶ τῇ δάσει τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀσχεῖ καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πειθαρχικοῦ τιοῦτου, προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐκτελοῦνται μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι τινὰ ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου εἰς τὰ οἰκεία Μητροπολιτικά Συμβούλια, ἢ καὶ τὸν οἰκείον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος καταργεῖται, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν προγενεστέρων διατάξεων μετὰ τῆς προσθήκης «οἱ ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ καταργουμένου ἐδαφίου διορισμοὶ καὶ προαγωγαὶ παραμένουσιν ἔγκυροι». Αἱ δὲ θέσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου ἐξισοῦνται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἐλεγκτικῇ Συνεδρίῳ.

Ἄρθρον 21.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου»,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπόχρεον νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν ἐντὸς μηνὸς κοινοποιεῖ ταύτην εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἑγουμενοσυμβούλιον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22ον

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 23ον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμίτερον ἐπ' τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ μέλη

Δ. Δίγκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς,
Π. Βουζολύμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης.

“ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ,,

Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν του ἐνταῦθα τὸ 27ον Συνέδριον τῆς Εἰρήνης, διοργανούμενον, ὡς καὶ πάντα τὰ μέχρι τοῦδε συγκροτηθέντα περὶ εἰρήνης συνέδρια, ὑπὸ τοῦ ἐν Γενεῦῃ Διεθνoῦς Γραφείου τῆς Εἰρήνης. Ὡς εἶνε εὐνόητον, σκοπὸς τῶν συνεδρίων τούτων εἶνε ἢ ἀνὰ τὸν κόσμον δημιουργία μιᾶς ἀτμοσφαιρας εἰρήνης διὰ τῆς διαφωτίσεως καὶ ποδηγητήσεως τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῶν καθ' ὅλου ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης οὔτω· ὥστε νὰ τουωθῇ ὁ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων πόθος εἰρηνικῆς συμβιώσεως ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τῶν ἀτόμων, καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου, τοῦ μεγάλου τούτου τῆς μελλούσης εἰρήνης τοῦ κόσμου διδασκαλου, ἐνδελεχεῖς καὶ ἄτρυτοι προσπάθειαι καταβάλλονται πρὸς δημιουργίαν τοιούτων συνθηκῶν διεθνoῦς συμβιώσεως, ὥστε νὰ αποτοβηθῇ τὸ δυνατὸν ἐκρήξεως νέου πολέμου, ἢ, τοῦλάχιστον, νὰ απομακρυνθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν εἰς ἀπώτατον μέλλον ἢ πιθανότης μιᾶς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν συρράξεως. Οἱ συμπηχθέντες εἰρηνευτικοὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ καὶ τὰ μέχρι τῆς σήμερον ἐπιτευχθέντα ἀπὸ ἐπόψεως διεθνoῦς καθιστῶσι βασιμωτέραν ὀσημέραι τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ προσπάθειαι θὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας, ὅτι δὲ αἱ ἐνιαχόθεν

ἀκούμεναι ἀπαισιόδοξοι περὶ τῶν κατορθουμένων ἢ καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων κρίσεις εἶνε ἔξω τοῦ πλαισίου τῆς πραγματικότητος. Ἐάν τις ἀναλογισθῇ ὅτι καὶ τὰ θέματα περὶ ὧν αἱ σύγχρονοι διεθνεῖς συσκέψεις, καὶ ὁ τρόπος καὶ αἱ μέθοδοι τῆς ἐπ' αὐτῶν συσκέψεως ἀνδρῶν πολιτικῶν διαφορωτάτης προελεύσεως, κατευθύνσεως, ἰδιοσυγκρασίας καὶ συμφερόντων, μέχρι πρὸ δεκαετίας μόλις θὰ ἐχαρακτηρίζοντο ὡς φαντασιοπληξία· ἀεροβατούντων, ἂν μὴ καὶ ὅλως παραλογισμένων ἀνθρώπων, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα ἔρριψεν ἤδη ρίζας βαθείας εἰς τὸν διεθνῆ πολιτικὸν κόσμον, ὅσονδῆποτε δὲ κολοσσιαῖαι κἂν φαίνονται αἱ συναυτώμεναι ἐκάστοτε δυσκολίαι, ἢ πεποιθήσεις ἐπὶ τὴν πρόοδον τῆς εἰρηνικοῦ κινήσεως ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἀποβαίνει ἐμπεδωτέρα καὶ πλατυτέρα.

Τὴν συνείδησιν ταύτην τῆς εἰρηνικῆς δεοντολογίας κρατύνει ὑπὲρ πάντα εἰρηνικοῦ ὀργανισμὸν ἢ χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ἡ Γέννησις τοῦ δομήτορος αὐτῆς εὐηγγελίσθη ἐν τοῖς πρώτοις «ἐπὶ γῆς εἰρήνην», ἀπὸ τῆς συστάσεως δ' αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία ἀδιαλείπτως εὐχεται «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου». Ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν «οὐκ ἔστιν ἀκαταστασίας Θεὸς ἀλλ' εἰρήνης», «βασιλεὺς εἰρήνης» καὶ «Κύριος τῆς εἰρήνης», διὰ τοῦτο δὲ «ἐλθὼν εὐαγγελίσασθαι εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς», καὶ τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐκλήθη «εὐαγγέλιον εἰρήνης». Ὁ κατ' ἐξοχὴν χριστιανικὸς χαιρετισμὸς καὶ ἡ κυρία χριστιανικὴ πρὸς ἀλλήλους εὐχὴ εἶνε ὁ κυριακὸς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν πρὸς τοὺς μαθητὰς χαιρετισμὸς «εἰρήνη ὑμῖν», τὸν ὅποιον ἐπανελάμβανον οἱ ἀπόστολοι ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πιστοὺς ἐπιστολαῖς, ἐν αὐτοῖς τοῖς προοιμίοις αὐτῶν δαψιλεύοντες εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τὴν εἰρήνην, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἔλεον καὶ τὴν χάριν: «χάρις ὑμῖν καὶ ἔλεος καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ».

Διὰ τοῦτο ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς αὔριον ἐπ' αἰοίοις οἴων ἰς ἐνάργει τῶν ἐργασιῶν τοῦ 27ου συνεδρίου τῆς εἰρήνης ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν, τῇ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μὲν προχριστιανικῶν χρόνων τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀθηναῖς, τῆς συμβολιζομένης ὑπὸ τῆς ἐλαίας, τοῦ κατ' ἐξοχὴν συμβόλου τῆς εἰρήνης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐνωπιθεῖσθαι τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ Θεὸς «ἐποίησεν ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων», κατ' ἀκολουθίαν δ' ὅτι παντες οἱ ἄνθρωποι, ὡς τέκνα τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς καὶ ἀδελφοί, ὀφείλουσι νὰ εἰρηνεύωσι πρὸς ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ καὶ φιλαλληλίᾳ, ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς πρώτοις χαίρουσα ἐπὶ τῇ εἰρηνικοῦ τοῦ συνεδρίου ἀποστολῇ καὶ διακαῶς εὐλο-

γούσα τὸ θεάρεστον αὐτοῦ ἔργον εὐχεται ἀπὸ καρδίας πρὸς τὸν «Θεὸν τῆς εἰρήνης» ὅπως εὐδώσῃ τὰ περὶ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ εἰρηνικοῦ πνεύματος καὶ ἀνὰ τὴν ἡν οἰκοῦμεν Χερσονήσον βουλευμάτα τῶν συνέδρων. Οἱ πάντες ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσι τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας τὸ φθέγμα, ὅτι «οὐδεὶς οὕτω ἀνόητός ἐστιν ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται· ἐν μὲν γὰρ τῇ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι· ἐν δὲ τῷ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας». Κύριος δὲ ὁ Θεὸς «πληρῶσαι ἡμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦεν», διότι μόνον ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει ἀποκτῶμεν «τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν».

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛ. ΣΧΟΛΗ

Ἐκ τῆς ἐτησίας γενικῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς περὶ τῆς πορείας αὐτῆς κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος 1928—29 ἀνακοινοῦμεν τὰς κατωτέρω στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῶν κατ' αὐτὸ πεπραγμένων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς ἀνήρχετο εἰς 92, ἐξ ὧν 90 ἑσωτερικοὶ καὶ 2 ἑξωτερικοί. Ἐκ τῶν ἑσωτερικῶν 32 μὲν ἦσαν ὑπότροφοι διαφόρων κληροδοτημάτων, 58 δὲ ἰδιοσυντήρητοι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατὰ τάξεις κατανομή αὐτῶν ἦτο ὡς ἀκολούθως: 22 ἀνήκον εἰς τὴν Α', 21 εἰς τὴν Β', 24 εἰς τὴν Γ', 17 εἰς τὴν Δ' καὶ 8 εἰς τὴν Ε'.

Ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτος, ἡ δὲ ἐν τοῖς μαθήμασι πρόοδος τῶν μαθητῶν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὴ.

Ἐκ τῶν 92 ἀρχικῶς ἐγγραφέντων μαθητῶν ἀπεφοίτησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκ διαφόρων αἰτίων μόνον 3, παρηκολούθησαν δὲ τακτικῶς τὰ μαθήματα καὶ προσήλθον εἰς τὴν κατὰ Ἰούνιον δοκιμασίαν 89 μαθηταί, ἐξ ὧν προήχθησαν 58, ἀπερρίφθησαν 11, παρεπέμφθησαν δὲ εἰς τὴν κατὰ Σεπτεμβρίου συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν 24. Ἰδιαιτέραν ἐπίδοσιν ἐσημείωσαν οἱ τῆς Ε' τάξεως μαθηταί, κριθέντες ἀπαντες ἀξιὸι ἀπολύσεως, 3 μὲν μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα, 5 δὲ μετὰ τοῦ βαθμοῦ λίαν καλῶς.

Τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ ἡ ἐπὶ μέρος βαθμολογία ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

- 1) Βερνάρδος Ἡλ. Γρηγόριος, Ἀθηναί, διδασκαλ. 8 ⁹/₁₈ λ. καλῶς. — 2) Βιδούρης Μιχ. Ἀθανάσιος, Δροβιανη-Ἀλβανίας, διδασκαλ. 8 ¹⁶/₁₈ λ. καλῶς. — 3) Θεμόπουλος Δημ. Θεωμᾶς, Σωρβιντᾶ-Θεσσαλίας, διδασκαλ. 8 ⁹/₁₈ λ. καλῶς. — 4) Καβάγιας Στέφ. Μετέλλος, Μααράγκα-Μεσολογγ., διδασκαλ. 9 ¹⁰/₁₈ ἄριστα. — 5) Καϊχαμωνάκης Δημ. Γεώργιος, Ἀλικιανῶς-Κρήτης, διδασκαλ. 9 ¹¹/₁₈ ἄριστα. — 6) Λάμπρου Μιχ. Θεοφάν. Λαμία Φθιώτιδ., διδασκαλ. 8 ¹⁴/₁₈ λ. καλῶς. — 7) Μεσσῆνης Δημ. Τιμολέων-Πηνεϊάς, διδασκαλ. 8 ¹²/₁₈ λ. καλῶς. — 8) Μπαριάμης Κων. Χαρίλαος, διδασκαλ. 9 ¹³/₁₈ ἄριστα.

Εἰς τὸν ἐκ τῶν ἀριστευσάντων μαθητῶν τῆς τάξεως ταύτης Χαρίλαον Μπαριάμην ἀπενεμήθη, ὁμο-

θύμῳ γνώμῃ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, τὸ Πρασακάκειον βραβεῖον.

Μεγάλῃ προσοχῇ ἀπεδόθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις καὶ τὰ τεχνικὰ μαθήματα. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἐκήρυττεν εἰς τῶν τελειοφοίτων ἐν τῷ ναφ τῆς Σχολῆς, ἕκαστος δὲ τῶν τελειοφοίτων τοῦ παιδαγωγικοῦ τμήματος κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ πλείονας τῶν 40 διδακτικῶν ἀσκήσεων. Μεγάλῃ προσοχῇ ἐδόθη εἰς τὴν ζωφοτεχνίαν ὅπως καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ δὲ σχολικὸς κῆπος ἐπλουτίσθη πλείονερον ἢ πρότερον. Τὰ ἔσοδα διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ μαθητικοῦ ταμείου. Πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν μαθητῶν, ἐκτὸς τῶν συνήθων περιπάτων καὶ ἐκδρομῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων θεατρικῶν παραστάσεων, διωργανοῦτο τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα κινηματογραφικὴ παράστασις, τῇ συνδρομῇ τῆς Χ. Α. Ν. Ἀθηνῶν. Πολλάκις ἐχρησιμοποιήθη καὶ ὁ προβολεὺς τῆς Σχολῆς. Ματαξὺ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν ἐξέχουσιν ἡ τοῦ Μαραθῶνος, ἡ τοῦ Δαφνίου, ἡ τῆς Ἐλευσίνας, ἡ τῆς Χελιδονοῦς καὶ ἡ τῆς Λίμνης τοῦ Μαραθῶνος. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Σχολὴ ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ ἰδίαν ἐπετηρίδα.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς καθηγητοῦ τῶν θεολογικῶν μαθημάτων, τοῦ κ. Δ. Κουίμουτσπούλου.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἀδικήματος τὸ ὁποῖον προεγίνετο εἰς τοὺς δευτεροβαθμίους καθηγητὰς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν νόμων ὁ τύπος συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς δικαίας τακτοποιήσεως τῆς θέσεώς των. Οὕτω π. χ. τὸ «Ἐλευθέρον Βῆμα» ἔγραψε: «Μὲ τὴν τελευταίαν τακτοποίησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων, ἕνας ἀριθμὸς δευτεροβαθμίων καθηγητῶν τῆς θεολογίας ἔμεινε ἀνευ ὀργανικῶν θέσεων. Εἶνε ἐπιστήμονες ὑπηρετοῦντες ἀπὸ ἐτῶν τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν μὲ ζῆλον καὶ ἰκανότητα, καὶ οἱ ὅποιοι κινδυνεύουν αἰφνιδίως νὰ εὐρεθοῦν εἰς τοὺς πέντε δρόμους. Ἄνευ δὲ αὐτῶν εἶνε βέβαιον ὅτι ἀπειλεῖται νὰ παραλύσῃ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰ σχολεῖα, ἕνα ἐκ τῶν πλέον μορφωτικῶν τοῦ ἡθους μολταταῦτα, καὶ τὸ ὁποῖον καθίσταται ἰδιαιτέρως χρήσιμον σήμερον, ἐναντι τῶν ἀντικεινῶν ἐπιρροῶν αἱ ὁποῖαι μολύνουν τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν. Ἄς ἐπέμβῃ, λοιπόν, ὁ κ. Γόντικας ὅπως ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικημα, τὸ ὁποῖον εἶνε πρωτίτως ἀδικημα εἰς βάρος τῆς ἐκπαιδεύσεως».

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀλλαγῶ παρατιθεμένου ὑπουργικοῦ ἀνακοινωθέντος, ἡ «Ἐστία» ἐδημοσίευσεν τὰ ἀκόλουθα: «Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξέδωκε χθὲς ἕνα καθησυχαστικὸν ἀνακοινωθέν ἐπὶ τῶν γραφέντων εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς ἐνδεχομένης ἀνωμάλου διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰ νέα Γυμνάσια. Τὸ ἀνακοινωθέν δὲν εἶνε κακόν· ἀλλ' ὁπωσδήποτε, ἀφορητῆς δοθείσης, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐξετάσῃ ἐκ νέου ἡ ὑπηρεσία, ἐὰν οἱ ἀπομειναντες πρωτοβάθμιοι καθηγηταὶ θὰ εἶνε πράγματι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἀνελλιπῆ διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὰ ἠδὲξήμενα τμήματα τῶν

γυμνασίων τῆς πρωτεύουσας καὶ τινων ἄλλων μεγάλων πόλεων. Ἐν ἣ δὲ περιπτώσει πεισθῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει πράγματι κανεὶς φόβος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, νὰ φροντίσῃ νὰ κανονίσῃ τὴν θέσιν τῶν ὀλίγων δευτεροβαθμίων καθηγητῶν. οἱ ὅποιοι ἀπομένουν ἔξω τοῦ ὄργανικοῦ περιθωρίου».

Σ. Εἰς ποίαν κατάστασιν περιῆλθον τὰ σχολεῖα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς μειονότητος, διεκτραγωδεῖ μία ἐκείθεν πολὺ λυπηρὰ ἀνταπόκρισις. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἀνεγνωρίσθησαν αἱ ἐφορεῖαι· οὐτε οἱ διευθυνταί. Ἐλληνες τοῦρκοι ὑπάρχοντες, κυρίως δὲ πρώην κρατικοὶ ὑπάλληλοι, τελείως ξένοι πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, (πρώην δικασταί, ὑποδιοικηταί, φαρμακοποιοὶ κλ.) κατέλαβον τὰς θέσεις ἰδρυτῶν καὶ ὑπευθύνων διευθυντῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν. Παρ' αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζουν τὴν τουρκικὴν, παρὰ δὲ τῶν ὑπευθύνων τῶν γυμνασίων νὰ εἶνε καὶ ἀπόφοιτοι ἀνωτέρας τουρκικῆς σχολῆς. Ἦλλαξε καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν σχολῶν. Κατ' ἀρχάς ἦτο μόνον τὸ τουρκικὸν γλωσσικὸν μάθημα. Εἰσῆχθη κατόπιν καὶ τὸ μάθημα τῆς τουρκικῆς ἱστορίας καὶ ἀπηγορεύθη ἔπειτα ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία. Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας αὐτῆς, μέρος τῆς γενικῆς ἱστορίας, τὸ διδάσκει πλέον Τοῦρκος διδάσκαλος. Ἐξετουρκίσθη ἐπίσης καὶ τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας. Τὰ ἑλληνικὰ τῆς ἀστικῆς σχολῆς περιορίζονται τώρα εἰς τὸ γλωσσικὸν μάθημα, εἰς τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰ θρησκευτικὰ. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς εἶνε καθαρῶς τουρκικὴ. Ἡ ἐπιγραφὴ τῆς, αἱ πινακίδες τῆς, μητροῦα, ἔλεγχοι, ὅλα εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἀπηγορεύθη ὁ ἅγιος κατὰ τὴν ἑναξίν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Ἀπηγορεύθη ἡ προσευχὴ, αὐτὸ δὲ ἔγινε καὶ μὲ τὰ τουρκικὰ σχολεῖα. Ἀπηγορεύθη ἐπίσης νὰ περνοῦν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ ἀλόγουρον ναοῦ, ἀρκετὰ δὲ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε σὲ ἀδολογῶντες ἐκκλησιῶν. Ἐζητήθη ἐξ ἄλλου κατὰλογος τῶν θρησκευτικῶν ἐορτῶν γιὰ νὰ διαγραφοῦν ὀρισμέναι ἐξ αὐτῶν. Ἡ καθολικὴ σχολὴ τῶν φρέσινδων καὶ τῶν καλογρασιῶν. Ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐσημειώθη ἄλλοτε κάποια κίνησις, δὲν ἐδίγη διὰ λόγους, βέβαια, ἐξωτερικούς. Ἐξαιρετικὴ εἶνε ἡ ἀραιώσις τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν τῆς τε Κωνπόλεως καὶ τῶν πρᾶσσειων τῆς μόλις ἀνέρχεται εἰς 9.000.

Σ. Ὁ γνωστός γηραιὸς δοκιμώτατος διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης περιβλήθεις ἐπ' ἐσχάτων τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον καὶ ἠριθμικήν εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς Σκιάθου. Τὸ γεγονός—γράφει ἡ «Ἐσθία»—δὲν θὰ ξενίσῃ, βεβαίως, κανένα. Ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης, ὅπως καὶ ὁ ἀείμνηστος Παπαδιαμάντης, ὑπῆρξε καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν τύπος βαθύτατα θρησκευτικός, ἀπὸ τινων δὲ ἐτῶν ἡ ζωὴ του ὑπῆρξεν οὐσιαστικῶς μοναστικὴ, ὥστε νὰ μὴ λείπῃ ἀ' αὐτὴν παρὰ ἡ τυπικὴ καθιέρωσις τοῦ σχήματος. Πλήρης ἡμερῶν, ὁ ἐξαιρετικὸς συγγραφεὺς εἶχεν ἀποσυρθῆ ἔντελως ἀπὸ τὸ ἐγκόσμιον καὶ, κλεισμένος εἰς ἕνα δωμάτιον, πού ἦτο περισσότερο ναὸς παρὰ κατοικία ἀνθρώπου, ἐτέλει, μὲ μοναστικὴν κανονικότητα, τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα. τῆς φιλολογικῆς του παραγωγῆς περιορισθείσης εἰς σύνθεσιν ἱερῶν ὕμνων, τῶν ὁποίων ἡ πρῆτικὴ ἔξαρσις τοῦ

ἐξασφαλίζει μίαν θέσιν μεταξὺ τῶν μεγάλων ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης φέρει μαζὴ του εἰς τὸ μοναστήριον τὸν τίτλον καὶ τὰ διάσημα τοῦ προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Καὶ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικόν, καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἴσως, παράδειγμα ἀκαδημαϊκοῦ καλογήρου».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Μερικαὶ ἀπορίαι.

Συμπερία τῆς συγκινήσεως τῆς κοινῆς γνώμης ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν τῷ τύπῳ ἀναγραφέντων περὶ μειώσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς δημοσίοις σχολείοις μετὰ τὴν κατὰ τὸ λήξαν θέρος ψήφισιν τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν: «Διὰ τῆς νέας διαρρυθμίσεως τῶν σχολείων ὅχι μόνον οὐδεὶς περιορισμὸς καὶ οὐδεμία μείωσις τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν γίνεται, ἀλλὰ τοῦναντίον καὶ βελτίωσις τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου ἐπέρχεται. Διότι οἱ μέχρι τοῦδε πρὸς βλάβην τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μαθητῶν φυσικὰ καὶ μαθηματικὰ διδάσκοντες εἰδικοί καθηγηταὶ τῶν θρησκευτικῶν θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς ἐιδικότητός των, διδάσκοντες αὐτὰ εἰς πλείονα τμήματα μαθητῶν, τὰ δὲ φυσικὰ ἢ μαθηματικὰ θὰ διδάσκωνται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν, πρῶγμα ὅπερ, ὡς εἶνε εὐνόητον, θὰ ἀποβῆ ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ διδασκόντων καὶ διδασκομένων. Ἐν περισσεύουσι δὲ καθηγηταὶ δευτεροβάθμιοι, οὗτοι ἕως τώρα ἐδίδασκον ὅχι θρησκευτικὰ καὶ, περισσεύοντες, θὰ τοποθετηθοῦν εἰς ἄλλα σχολεῖα, ἂν ὑπάρχῃ ἑλλειψις τῆς ὄργανικῆς δυνάμεως». Προκύπτουσι ὁμοῦ ἀπορίαι τινές ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀνακοινωθέντος. Δοθέντος, ὅτι πολλὰ τῶν καταργηθέντων Ἑλληνικῶν Σχολείων μετεβλήθησαν εἰς ἡμιγυμνάσια, εἰς ταῦτα δὲ θεολόγοι θὰ διορίζονται μόνον ἐν ἐλλείψει φιλολόγων καὶ μαθηματικῶν, ὅτι δὲ ἢ οὐδέποτε ἢ σπανιώτατα θὰ ὑπάρχῃ τούτων ἑλλειψις, τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα τῶν εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον μετενεχθεισῶν α' καὶ β' τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἢτοι ἢ Ἱστορία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἢ Κατήχησις καὶ ἢ Λειτουργικὴ θὰ διδάσκων ἐφεξῆς. οἱ μαθηματικοὶ τῶν ἡμιγυμνασίων (διότι οἱ φιλόλογοι των δὲν θὰ ἔχουν διαθέσιμους ὥρας). Δοθέντος δέ, ἐπ' ἴσης, ὅτι ἢ α' τάξις τοῦ Ἑλλην. Σχολείου μεταβιβάζεται ἐφεξῆς εἰς τὸ νέον ἑξατάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἢ ἐν αὐτῇ ὑπὸ θεολόγου διδασκομένη μέχρι τοῦδε Ἱστορία τῆς Παλ. Διαθήκης, ὡς καὶ ἡ ἐρμηνεία τῶν ἀπολυτικῶν, θὰ διδάσκωνται εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν δημοδιδασκάλων. Ἐντεῖθεν ἔπονται δύο τινὰ: πρῶτον, ὅτι ὄντως ἐπέρχεται μείωσις τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, καὶ δὴ μείωσις οὐσιαστικωτάτη μετα-

βαλλομένη αὐτόχρομα εἰς καταστροφὴν τοῦ μαθήματος ἐπὶ θετικῇ βλάβῃ τῆς θρησκευτικῆς τῶν ἑλληνοπαίδων ἀγωγῆς, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον τὸ ἐντελῶς ἀπρόσφορον τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων ἐντελῶς ξένων πρὸς τὸν κύκλον των καὶ τὰς παραστάσεις των, ἀλλὰ καὶ—ὅπερ ἔτι χειρότερον,—ἡ ἐντελῶς ἀντίθετος πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς θρησκείας καὶ τὸν σκοπὸν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων κανεύθυνσις πολλῶν ἐκ τῶν μὴ βεολόγων, ὡς οὐχὶ σπανίως ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ πιστοποιηθῆ τοῦτο. Πῶς δὲ θὰ διδάξῃ ὁ δημοδιδάσκαλος τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλ. Διαθήκης, καὶ ἐπὶ τῇ βίσει τίνων θρησκευτικῶν γνώσεων θὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ ἀπολυτικά, ἀποτελεῖ ἄλλην ἀπορίαν ὅχι ἥσσονος ἢ ἡ προηγουμένη σημασίας. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ Ἰπουργεῖον φρονεῖ ὅτι διὰ τοῦ ἐφεξῆς περιορισμοῦ τῶν θεολόγων, ὡς εἰδικῶν, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἀποκλειστικῶς, αὕτη ποιοτικῶς κρατύνεται καὶ τουοῦται, πῶς δὲν εἶνε ἄτοπος ἢ ἀνάθεσις τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν εἰς τοὺς μὴ περὶ αὐτὴν εἰδικούς μαθηματικούς τῶν ἡμιγυμνασίων, καὶ κατὰ τίνα τροπὴν δὲν ἀποτελεῖ αὕτη μείωσις τούτων τῶν μαθημάτων ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τῆς θρησκευτικῆς τῶν ἑλληνοπαίδων ἀγωγῆς ;

Καὶ ἄλλη ἀπορία.

Τὸ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Παιδείας δηλοῖ ὅτι οἱ τυχόν περισσεύοντες δευτεροβάθμιοι θεολόγοι καθηγηταὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως «θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς ἄλλα σχολεῖα ἢν ὑπάρξῃ ἑλλειψίς τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως». Κατ' ἀκολουθίαν, ἢν δὲν ὑπάρξῃ τοιαύτη ἑλλειψίς, οἱ καθηγηταὶ οὗτοι θὰ ἀπομείνωσιν ἄνευ θέσεως, ἢτοι θὰ ἀπολυθῶσι. Καὶ ἐρωτᾶται : πῶς συμβαίνει τὸ αὐτὸ κράτος νὰ λαμβάνῃ μὲν πρόνοιαν περὶ τῶν λεμβούχων, τῶν ἀμαξηλατῶν, τῶν ὀδηγῶν νυτοκινήτων καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν εἰσπρακτόρων των ἅμα τῇ ἀτονήσει τῶν ἐπαγγελματιῶν των ἕνεκα τοῦ πλευρίσματος τῶν ἀτμοπλοίων, τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀμαξῶν καὶ τῆς ἄρσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων, καὶ νὰ προνοῇ ἀναλόγως καὶ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, νὰ ρίπτῃ δὲ εἰς τοὺς δρόμους ἰδικούς του λειτουργούς, καὶ δὴ καθηγητάς, μεθ' ὧν ἔχει συμβληθῆ κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπίσημον τρόπον, ἀπαιτήσαν διὰ τὴν χρησιμοποίησίν των προσόντα, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὀπείων οἱ νῦν ἀδικούμενοι ἔδαπάνησαν τὴν περιουσίαν των, καὶ τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν οὐσιαστικώτεραν ἀποστολὴν του : τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων τῶν πολιτῶν του ; Ἄλλο

κράτος εἶνε διὰ τοὺς χειρώνακτας, καὶ διάφορον διὰ τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος ; Καὶ δὲν ἀναλογίζεται τὰ εὐνόητα ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης ἀνίσου πρὸς τοὺς πολίτας του πολιτείας ;

Κοινωνικὴ κακοχυμία.

Τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, ὅπου εἰς δασοφύλαξ ἐφόνευσε δύο ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διότι εἶχε παυθῆ ὡς ἐκβιαστικῶς χρηματιζόμενος, δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῆ ἀπλῶς εἰς ἐλατήρια ἐκδικήσεως, ἀλλ' ἔχει βαθύτερον νόημα, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποίου φιλοσοφία ἀποκαλύπτει ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουσι καλῶς παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἐπόψεως καὶ κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς. Πολὺ ὀρθῶς ἐτοπίσθη πού ἐν τῷ τύπῳ, ὅτι ἐν τῇ δικαιολογίᾳ τοῦ φονέως ὅτι ἀδίκως ἐπαύθη, δεόν νὰ διαγνωσθῆ μία διαμαρτυρία ὅτι, δεδομένης τῆς εὐρείας ἐκτάσεως τοῦ ταυτοτρόπου χρηματισμοῦ, ὁ νόμος, τινὰς μόνον μονομερῶς πλήττων καὶ ἀφήνων τοὺς ἄλλους ἀνενοχλήτους, ἐμφανίζεται ὡς ἀδίκως μεροληπτῶν, καὶ ἰδοὺ κατ' αὐτοῦ ἢ ἐκπυροσκόρησις τοῦ πολυκρότου. Ἰπάρχουν δακτυλοδεικτούμενοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐκ παρομοίων, ἀλλ' ἀσυγκρίτως εὐρύτερας ἐκτάσεως ἐκβιασμῶν καὶ δι' ἄλλων ἀνηθικῶν μεθόδων μετ' ἐπίδεικτικῆς εὐμαρείας διάγοντες, καὶ οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ νόμου παραβλεπόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικῆς τιμῆς ἀπολαύοντες. Ἄς ἐξετασθῆ τὸ ἔγκλημα μᾶλλον ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπόψεως, καὶ ἢ βαθυτέρα καὶ εἰλικρινεστέρα ἐπ' αὐτοῦ φιλοσοφία ἢς ἀγάγῃ εἰς πορίσματα αὐτοελέγχου καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους.

Διὰ πολλοστὴν φορᾶν.

Ἐκ Λονδίνου ἐγνώσθη ὅτι δύο ἄγγλοι ἐργάται κομμουνισταὶ, μεταβάντες εἰς Ρωσίαν πρὸ ἔτους διὰ νὰ ἀποκομίσωσιν ἐκεῖθεν ἐντυπώσεις ἐξ αὐτοψίας καὶ ἐξετάσαντες τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατῶν οὐ μόνον ἐν Μόσχᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ρωσικὰς πόλεις, καὶ συζήσαντες στενῶς μετὰ τῶν ρώσων ἐργατῶν, ἐπιστρέψαντες δὲ κατ' αὐτάς, ἐξέφρασαν βαθεῖαν ἀπογοήτευσιν ἐξ ὅσων ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἔμαθον. Διαπιστώσαντες ἐπὶ τόπου πόσον τραγικῶς μεταφράζεται εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ κομμουνιστικὸν ἰδεῶδες, ἐτόνισαν ὅτι ἐὰν οἱ κομμουνισταὶ τῆς Εὐρώπης ἦτο δυνατὸν νὰ ἴδουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀθλιότητα τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν σοβητικὴν Ρωσίαν καὶ ὑπὸ τὸ τρομερὸν μπολασεβικικὸν καθεστῶς, θὰ μετέβαλλον ἀμέσως καὶ ριζικῶς γνώμην περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ ἡμεῖς μὲν δὲν πληροφορούμεθα νέα καὶ ἀνήκουστα πράγματα ἀπὸ τοὺς δύο ἄγγλους ἐργάτας ; ἀλλ' ὅσοι ἀκόμη τρέφονται μετὰ τὰ ψεύδη τῶν προπαγανδιστῶν τοῦ ἐμπράκτου ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ, ἢς ἀνοίξουμ

τὰ ὠτά των, καὶ ἄς κανονίσουν τὴν σχέσιν των πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς πραγματικότητος, ἐὰν εἶνε εἰλικρινεῖς.

Ἑθνικὴ Τσεχοσλοβακικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Πέστοιου Λούδ τῆς 25ης Σεπτεμβρίου, τῆ προτεραία Τρίτη 24η Σεπτεμβρίου συνήλθεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ ἱστορικῇ πόλει Ὀλμούτση τῆς Τσεχοσλοβακίας συνέλευσις τῶν ἀπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης ἀποσπασθέντων καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπανελθόντων πολυπληθῶν Τσεχοσλοβάκων, πρὸς ἴδρυσιν τῆς Ἑθνικῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἐπὶ παρουσίᾳ πλείστων ἀντιπροσώπων Σερβικῶν καὶ ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ἐπίτηδες προσκληθεισῶν πρὸς ἔξαρσιν τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος. Εἶθε πάντες οἱ τὸ σχίσμα τοῦ Πάπα Ρώμης ἀκολουθοῦντες ν' ἀνανήψουν καὶ νὰ προσέλθουν εἰς τὴν μόνην ἀληθῆ ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

«Ὅκ ἐπ' ἄρτω μόνον»...

Ὁ πασίγνωστος ἄγγλος ἐπιστῆμων Sir Oliver Lodge γράφων ἐπ' ἐσχάτων περὶ τοῦ τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ πολιτισμὸς διατυπώνει τὴν σκέψιν ὅτι ἴσως το μεγαλύτερον κατόρθωμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶνε ἡ κατάργησις τοῦ πολέμου δι' αὐτῆς ταύτης τῆς τόσον βοηθησάσης αὐτὸν ἐπιστήμης. Ἡ ἐπιστήμη, ὅπως οἱ πάντες γνωρίζομεν, ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγίστων παραγόντων τοῦ τελευταίου πολέμου· αὐτὴ παλιν ἡ ἐπιστήμη θὰ καταστήσῃ μίαν ἡμέραν τὸν πόλεμον ἀδύνατον. Ἡ ἀνθρωπότης θὰ κατανοήσῃ, ἐπὶ τέλους, ὅτι οἰαδήποτε ἀποπειρα πρὸς τερματισμὸν τῆς ζωῆς ἐν γείει, οἰασδήποτε ζωῆς, εἴτε ἀπὸ τὸ ἴδιον ἄτομον εἴτε ἀπὸ ἄλλους, ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τῆς φύσεως. Διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ μάθουν, καὶ θὰ τὸ μάθουν ἐπὶ τέλους καλά, ὅτι ὁ μόνος τρόπος ἐξασφαλίσεως τῆς ζωῆς εἶνε ἡ διαβίωσις ἐν συνεργασίᾳ καὶ μὲ ἀμοιβαίαν καλὴν θέλησιν. Εἰς τοῦτο ἐγκρίνεται ἡ σωτηρία, καὶ αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ μέγα τοῦ πολιτισμοῦ ἐπίτευγμα ἐν τῇ ἀνθρωπότητι· κατ' ἀκαλουθίαν δὲν πρέπει νὰ καταβάλλεται ἀδικαιολόγητος ἐντεταμένη προσπάθεια διὰ τὴν ὑλιστικὴν πρόοδον. «Ὅκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος». «Θὰ μᾶς ὠφελήσῃ πολὺ ὀλίγον—λέγει ὁ Lodge—ἐὰν ταξειδεύωμεν ταχύτερον πρὸς τὰς ὑλικὰς κατευθύνσεις, ὅταν ἡ ὑψηλοτέρα ἡμῶν φύσις κινδυνεύῃ νὰ ὀλισθήσῃ. Ἀγάπη καὶ ὠραιότης δέον νὰ ἀποτελέσουν τὸν σκοπὸν τῆς πνευματικῆς μας προόδου».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΑΛΛΑΔΟΣ

Τῇ 26 λήξαντος μηνὸς συνήλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίαν ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ο.Ε. Συνοδικῆς περιόδου, μετὰ δὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἠὺχαρίστησεν τὰ μέλη διὰ τὴν εἰλικρινῆ συνεργασίαν, ἀπήντησε δὲ ἐκ μέρους τῆς Συνόδου ὁ πρῶτος τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος.

—Κατὰ τὴν λήξανσαν Ο.Ε. Συνοδικὴν Περίοδον ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς 69 διοικητικὰς συνεδρίας καὶ 36 δικαστικὰς, ἔναντι 62 διοικητικῶν καὶ 18 δικαστικῶν τῆς προηγουμένης Ο.Δ., 43 ἐν συνόλῳ τῆς Ο.Γ., καὶ 59 ὡσαύτως ἐν συνόλῳ τῆς Ο.Β. περιόδου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ληξάσης περιόδου δὲν περιλαμβάνονται 17 μακρὰι συνεδριάσεις τῆς Ἱεροραχίας ἐν αἷς ἀπησχολήθησαν πάντα τὰ συνοδικὰ μέλη καὶ τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Συνόδου.

—Συνεκεντρώθησαν ἤδη τὰ μέλη τῆς νέας Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν Ἀθήναις, τῇ δὲ προσεχεῖ Δευτέρῳ θὰ συνέλθῃ ἡ Σύνοδος εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

—Ἐξ ἐγγράφου τοῦ Σ. Βελλᾶς καὶ Κονίτσης πληροφορηθεῖσα ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος ὅτι ὁ ἐν Κονίτση δημοδιδάσκαλος Γ. Πριμμηνίρης ἀπροκαλύπτως ἐνώπιον ἄλλων ἐξεφράζετο ἀσεβῶς κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ, ἐζήτησεν δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὴν κατὰ νόμον τιμωρίαν τοῦ δημοδιδασκάλου τούτου, πρὸς σωφρονισμὸν μὲν αὐτοῦ, παραδειγματισμὸν δὲ παντὸς ἄλλου συναδέλφου αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι ἤρξαντο ἐπ' ἐσχάτων ἐπικινδύνως ἐκδηλούμεναι τοιαῦται τάσεις παρ' ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας, εἰς οὓς ἔχει ἐμπιστευθῆ τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωία τὴν διαπαιδαγωγίαν τῆς εὐπλάστου νεολαίας.

—Τῇ 29 λήξαντος ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐκ γεροντικῆς ἔξαντλήσεως ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασίλειος Γ'. Τὴν ἐπαύριον ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὁ προεδρεύων τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως Σεβ. Μητροπολίτης Κυζίκου Καλλίνικος, ἀπαντήσας δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῆς ὅπως ταχέως ἐκλεγῆ διάδοχος τοῦ ἐκλιπόντος Πατριάρχου ἀντάξις τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς διατελεῖ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, καθ' ἣν

ῶραν ἐτελεῖτο ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ΚΠόλεως ἡ κηδεῖα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου, ἐτελέσθη καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, παρέστησαν δὲ ὁ πρῶν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος στ', τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Δ. Συνόδου καὶ πάντες οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις Ἀρχιερεῖς. Πλήθος ἄπειρον εὐσεβοῦς λαοῦ ἐπλήρου τὸν ναόν. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήγγειλε τὸν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευόμενον ἐπιμνημόσυνον λόγον.

—Διὰ Διατάγματος τῆ 16ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 23ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 122 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς καθαιρέσεως καὶ ἀποβολῆς τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, εἰς τὸν ἐκ Κύπρου Ἱεροδιάκονον Ἡλίαν Ἱερωνύμου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67 ἐ. ἔ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

—Ὁμοίως διὰ Διατάγματος τῆ 23ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 27ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 125 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς τῆς στέρησεως τεσσάρων μηνῶν μισθοδοσίας τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας, εἰς τὸν Ἱερέα Σωτήριον Χριστόπουλον, ἐφημέριον Ἁγίου Δημητρίου, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλείας.

—Ὡσαύτως δι' Ἐπιτομῆς πράξεως ἐνεκρίθη ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς τῆς μηνιαίας ἀργίας εἰς τὸν Ἱερέα Κωνσταντῖνον Ζάβραν, ἐφημέριον τοῦ χωρίου Μεσοκώμη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 70 ἐ. ἔ. Συνοδικῆς ἀποφάσεως.

—Διὰ Διατάγματος τῆ 20ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 143 φύλλῳ τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 καὶ ἀπὸ 16 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Ἡλείας, ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς τριμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἱερέα Κων)νον Δημόπουλον, ἐφημέριον Καλυβιῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας.

—Ἐπίσης διὰ Διατάγματος τῆ 20 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 143 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 καὶ ἀπὸ 16 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ

Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς εἰκοσαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων, καὶ τῆς ἐκπτώσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀξιώματος τῆς πνευματικῆς πατρότητος εἰς τὸν Ἱερέα Χρῖστον Παπαγεωργίου, ἐφημέριον Μαλικίου τῆς Ἱερ. Μητροπολ. Ἡλείας.

—Ὁμοίως διὰ Διατάγματος τῆ 20ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 143 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ ἀπὸ 14 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς ἑξαμήνου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετ' ἰσοχρόνου στέρησεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων αὐτῶν, εἰς τοὺς Ἱερεῖς Κων)νον Πρόσβελον καὶ Κων)νον Γιαννακόπουλον.

—Ἐνεκρίθη ἵνα χορηγηθῇ τῷ Ἱεροκήρυκι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας τριμηνος ἀπουσίας ἄδεια διὰ Τριφυλλίων—Θράκης, λόγῳ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων.

—Κατὰ τὸ λῆξαν πανεπιστημιακὸν ἔτος (1928—1929) προσῆλθον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν πρὸς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ 92 ὑποψήφιοι. Τούτων τοῦ μὲν βαθμοῦ «ἀρίστα» ἔτυχον ἑπτὰ, οἱ ἀκόλουθοι: Κοινδάρης Γεράσιμος, Κοτσῶνης Ἱερώνυμος, Λεβαντῆς Ἀνδρέας, Μπιλάλης Εὐστάθιος, Παρασκευόπουλος Λεωνίδας, Παπαγιάννης Παναγιώτης, καὶ Ράμφος Ἰωάννης. «Λίαν καλῶς» δὲ ἔλαβον δέκα καὶ ἕξι, καὶ «καλῶς» εἴκοσι καὶ ὀκτώ. Ἦτοι ἐκ τῶν 92 προσελθόντων ἐπέτυχον οἱ 51· οἱ λοιποὶ 41 ἀπερρίφθησαν. Ἐκ τῶν ἀπερρίφθέντων τούτων οἱ 21 ἐπανεξετάσθησαν ἀνεπιτυχῶς δις καὶ τρίς.

—Ὁ Καθηγητὴς τῶν φιλοσοφικῶν καὶ παιδαγωγικῶν μαθημάτων ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Ἁγίας Ἀναστασίας ἐδημοσίευσεν τὸν Ἀ' τόμον τῆς «Κατηχητικῆς» ἥτοι τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ ἀγωγῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' Ἐγκυκλίου αὐτῆς συνέστησε τὸ σύγγραμμα πρὸς τοὺς Ἱεράρχας καὶ τὸν λοιπὸν Κλήρον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Χίῳ ὁ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη διατελέσας ἱερατικῶς προϊστάμενος τοῦ ἐν Παρισίους ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ Ἀρχιμ. Γερμανὸς Βασιλάκης Ἀγιοταφίτης. Ὁ ἀσιμνηστος Γερμανός, ἕξ Ἀλατσάτων καταγόμενος, μετὰ τὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ γυμνασίῳ Ἀδριανουπόλεως,

μεταβάς δ' εἶτα εἰς Γερμανίαν πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς ἐπέστρεψεν ἐκείθεν εἰς Κων)πολιν καὶ διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ, ἔνθα ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐδίδαξε, διότι ἐπὶ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Γερασίμου ἐκλήθη ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ Πόλει Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Σχολάρχου αὐτῆς Μεγ. Ἀρχidiaκόνου Φωτίου Ἀλεξανδρίδου. Μετὰ πενταετῆ διεύθυνσιν ἀπαλλαγίς τῶν καθηκόντων τοῦ μετέβη εἰς Κων)πολιν ἐπὶ πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ', τῇ συστάσει τοῦ ὁποῦ προσελήφθη εἰς τὴν διακονίαν τοῦ ναοῦ τῆς ἐν Παρισίοις ἑλληνικῆς κοινότητος. Ὁ ἀείμνηστος Γερμανὸς διεκρίνετο ἐπὶ μορφώσει ἀμφιλαφεῖ, κατέλιπε δὲ καὶ σύγγραμμά τι Ἰακώβου περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου.

— Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἱερατικῶς προϊστάμενος τῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος Πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου Ἀποκρισιάρχος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῇ Ρουμανικῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ μητροπολίτης Ναζαρετ Κλεώπας Κικιλί-

δης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀγιοταφιδῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, ληφθεῖσα ἐν εἰδικῇ συνεδρίᾳ, ἐνεκρίθη ἡ ἀποστολὴ πρεσβείας εἰς Ἀγγλίαν χάριν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος καὶ ἡ μετοχὴ εἰς αὐτὴν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Κιτίου. Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου εἰσέφερε διὰ τὰς δαπάνας τῆς πρεσβείας £ 600. Ἡ πρεσβεία ἤδη ἀναχωρήσασα ἐκ Κύπρου ἔπλευσεν εἰς Ἀγγλίαν διὰ Πειραιῶς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὁ ἐν Σαγκάῃ τῆς Κίνας ἐγκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Χρ. Πασσικίδης ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης τὸ ποσὸν δρ. 1425.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος «Πανάγιος Τάφος» διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Α. Σγουρίτσα εἰσέφερον ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου νέαν δόσιν τῆς εισφορᾶς αὐτοῦ ἐκ δρχ. 5040.

NEA BIBLIA

Γόττυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολυκάρπου (Συνοδικοῦ) Ὁ Τριπολιτζᾶς καὶ Ἀμυκλῶν Δανιήλ. Ἀνατύποις ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθήναι 1929.—Καλλίστη ἱστορικὴ μελέτη περὶ ἐνός τῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ ἀκμασάντων ἐξόχων Ἑλλήνων ἱεραρχῶν, διακριθέντος διὰ τὴν λόγφ τε καὶ ἔργφ συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΔΙ

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου τῆς ἐπιλεγομένης Πύρρας διακηρύττει ὅτι τὴν 6η Ὀκτωβρίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ὥρας 10ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐν Τρικκάλοις καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνεργηθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ πενταετοῦς μισθώσεως, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τρικκάλων Δημητρίου Παπαζαχαρίου. 1) Τῶν ἀγρῶν τῆς συγγωνευθείσης Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μυροκόβου, τῶν κειμένων σποραδικῶς εἰς διαφόρους θέσεις τῶν περιφερειῶν τῶν Κοινοτήτων α'. Μυροφύλλου (Μυροκόβου) β) Κοθωνίου μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς καρυδεῶν τῶν Τρικκάλων γ) Μουσιούντας καὶ δ) Τετρακόμης (Λήγερ) τῆς Ἀρτῆς μετὰ γινωστὰ αὐτῶν ὄρια Αἰ σχετικαὶ συγγραφαὶ τῶν ὄρων καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰσι κατατεθημέναι εἰς τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πύρρας Γραφεῖον αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Τρικκάλων, Δημαρχίας Τρικκαίων καὶ εἰς τὸ ἐν Τρικκάλοις Συμβολαιογραφεῖον τοῦ Συμβολαιογράφου Δημητρίου Παπαζαχαρίου, ἔνθα δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ πλειοδοτήσασιν.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιώσεως προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι ἀκίνητα καὶ κτήνη τῆς Μονῆς ἧτοι 1) ὁ ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ Βουβάλας κείμενος ὕδρομυλος μετὰ συνεχόμενον δύο στρεμμάτων ἀγροῦ 2) τὸ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγορᾶς Ἐλασσῶνος μαγαζεῖον τῆς Μονῆς. 3) δεκαπέντε τεμάχια ἀγρῶν ξηρικών ἀποτελουμένων ἐν συνόλῳ ἐκ στρεμμάτων 88 κειμένων ἐν τῇ κτηματικῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ἀραδοσβίων, 4) τεσσαράκοντα ὀκτάδες ἐρίων προβαίων καὶ τεσσαράκοντα

ὀκτάδες ἐρίων αἰγίων καὶ 5) ἐξήκοντα πέντε αἰγες διαφόρου ἡλικίας, ἐξ τραγοὶ ἐξ ὧν δύο γαισέμια καὶ τέσσαρες μεγάλοι ἡλικίας 4-5 ἐτῶν, τεράκοντα ἐρίφια ἄρρενα ἑκτάκτου ποιότητος, πενήκοντα προβατῖναι διαφόρου ἡλικίας, πέντε κριοὶ 5-6 ἐτῶν καὶ δεκαεπτὰ ἀμνοὶ ἐξ ὧν δώδεκα θήλειαι καὶ πέντε ἄρρενες συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν σχετικῶν διακηρύξεων εὐρισκομένων εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην καὶ καθ' οἰανδήποτε ὥραν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην τρέχοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. καὶ ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πλειοδοτῶν θέλει ἐπαναληφθῆ ἐπὶ δύο συνεχεῖς Κυριακὰς ἧτοι τὴν 6ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 13ην ἰδίου, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἠγουμένου τῆς Μονῆς, τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἀντιπροσώπου Ἐλασσῶνος καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Περικλέους Γαρδίκη.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως εἴκοσιν ἑπτὰ (27) ἐλαιόδενδρα τῆς Μονῆς κείμενα ἐν θέσει «Παλούκια» τῆς περιφερείας Χρισσοῦ, τὴν 6 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου καὶ ἐνός μέλους τοῦ ἡγουμ(λ)ίου, συμφώνως μὲ τὸς ὄρους τῆς ταῦταριθμῶν διακηρύξεως ἡμῶν, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης εἴκοσιν ἐπτά (27) ὀκάδων τριχὸς ἐξ αἰγῶν ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Μονῆς συμφώνως μὲ τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἢ ἀντίγραφα κατατεθένται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν εἴκοσι κέντε (25) κατ' ὀκάν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Λίμνης Μιχαὴλ Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 29 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως τῆς δημοπρασίας ἔνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ δοθείσης μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν μέχρις ἐπ' τεύξεως ἀποτελέσματος. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δικαιούται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δημοπρασίαν χωρὶς ἢ ἀπαλλάσσηται ὁ τελευταῖος πλειοδότης τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ ἐφ' ὅσον εἶναι πλειοδότης.

Τὸ Ἡγουμενίον Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ διακηρύττει ὅτι τὴν 6ην Ὀκτωβρ. ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν Λαυρεῖα καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ Δημοπρασιῶν ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης ἐνώπιον τοῦ Συμβολογράφου Χαιρωνείας Ἄρμ. Δυαμάγκα καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. 1) Μηλλιόρια 15. 2) Τράγοι 5 καὶ 3) Αἴγες 15 μὲ τοὺς ἐξῆς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλειοδοτούντων. Ἐκαστος τῶν πλειοδοτῶν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ λόγφ ἐγγυήσεως δραχ. 1500 αἰτινες ἐν περιπτώσει ἀναδείξεώς του ὡς τελευταίου πλειοδότου συνυπολογισθῆσονται εἰς τὸ ὄλον τίμημα ἄλλως ἐπιστραφήσονται αὐτῷ. 2) Πρῶται προσφοραὶ ὀρίζονται διὰ τὰ μηλλιόρια δραχ. 340 κατὰ κεφαλὴν 3) διὰ τὰς αἴγας δραχ. 320 καὶ 4) διὰ τοὺς τράγους δραχ. 700. 5) ἕνα τῆ κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὀφείλει ὁ πλειοδοτῆς νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκποιηθέντων καταθέτων ἐξ Ὀλοκλήρου τὸ τίμημα εἰς χεῖρας τοῦ Ἡγουμενίου ἄλλως ἀπόλλυσι τὴν ἐγγυήσιν του εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς Μονῆς. 6) Ἀνὰ ἐκάστην ἰδιαιτέραν πλειοδ. προσφορὰν προσαύξεσις ἐπιβαλλομένη νόμῳ 5 ο]ο ἐπὶ τελευταίας πλειοδοσίας. 7) Τὸ Ἡγουμενίον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν δημοπρασιῶν ἐν περιπτώσει ἀσυμφόρου συναγωνισμού. Ἄπαντα κηρύκεια δικαίωματα Συμβολογὰ ἔξοδα κλπ. βαρύνουσι τὸς ἐνοικιαστὰς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μ. Προδρόμου Φωκίδος προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ χορονομῆ τοῦ τμήματος «Καρτέρη» τοῦ χειμερινοῦ λειβαδίου «Δρυμῶν» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προδρόμου συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 574 ἐ. ἔ. συγγραφῆς αὐτοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 29ην Σεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ης π. μ. ἐν Δεσφίνῃ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενίον τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Αἰτωλίας Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸν ἐφετινὸν ἐλαιόκαρπον ἐκ

τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς Ὡς πρώτη προσφορὰ τίθεται δραχ. 7,000 120 ὀκάδες ἐλαίου καὶ 100 ὀκάδων ἐλαίων α' ποιότητος διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐγγυήσις δραχ. 2,000 Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 ἐν Αἰτωλικῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καστρίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆ μίσθωσιν τὸ ἐν τῇ θέσει Ἅγιος Μάμας ὕδροελαιοτριβεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καστρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Καστανιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 22 Σεβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ Κομοπόλει Καστανιά ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην 12ης ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Καστορίου κ. Σπυρίδωνος Ν. Πουλάκου καὶ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Τῶν σχετικῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων συγγραφῆς οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων παρὰ τῷ ἄνω συμβολαιογράφῳ καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφίτου Ἁλιοῦ τῆς ἐπιλεγόμενης Πύργας διακηρύττει ὅτι τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ὥρας 10ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἄρτῃ καὶ εἰς τὸν συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ πενταετοῦς μισθώσεως, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης Εὐστρατίου Παναγῆ 1) Τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Πέτα τῆς Ἄρτης, ἐλαιῶνος τῆς συγχωνευθείσης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Μυροκόβου, ἐκτάσεως 19 στρεμμάτων ἐν αἷς ὑπάρχουσι πεφυτευμένα 260 ἐλαιόδενδρα εἰς τὰς θέσεις Παπαγιανναῖκα ἢ Μιλίστα, Πορνάρι, Ρύκια καὶ Καλύβια μὲ τὰ γτωστά ὄρια. Αἱ σχετικαὶ συγγραφαὶ τῶν ὄρων καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰσι κατατεθημένα εἰς τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πύργας Γραφεῖον αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς Δημαρχίας Ἄρτης καὶ εἰς τὸ ἐν Ἄρτῃ συμβολαιογραφεῖον τοῦ Συμβολαιογράφου Εὐστρατίου Παναγῆ, ἐνθα δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ πλειοδοτήσωσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. ΣΥΝΕΣΙΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ

Τίμημα ἐτησίως συνδρομῆς

Ἐσῶτ Δοχ. 6) Ἐξῶτ. Φρ. 60 Ἀμερικῆς Δολ 3

Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Ναῶν Πρωτευουσῶν

Ἐπαρχιῶν Δο. 100 Ναῶν χωρίων Δο. 60 Ἱερῶν

ἔσωτερικοῦ Δο. 30. Ἐμβάσματα καὶ ἀποστολαὶ

Διαχειρίσιν Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία».

Μέγρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοίνικος» Ὀδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι